

पुगेका हक रामो देखेको पछि मृत्यु भएको सुनेपछि पत्याउने नसकिने जस्तो अनुभूति भएको प्रतिक्रिया दिएका छन्। मृतकका १९ वर्षीया छोरी गुलशन खानतले बुवालाइ कुनै किसिमको रोग नभएको बताउँदै खाना खाएर बाहिर गएका बुवालाई चिसोले च्यापेको विगत केहि दिनदेखि अचानक बढेको चिसोले गर्दा रौलातका जनजीवन नराम्रोसँग प्रभावित भएको छ। विहान र बेलुकी लाग्ने वाक्को हस्तु र पश्चिमी हावाले गर्दा घर बाहिर निकनन संस्वाधारणलाई गाहो भएको छ। चिसोको कारण सरकारी कार्यालयहरूमा कामकाज गराउन आउने सेवाग्राहीहरूको संख्यामा पनि कमी आएको छ।

सम्पादकीय

संघीयता किन संस्थागत हुन सकिरहेको छैन ?

सबै अधिकारवादी अगुवाहरूसंग सरकारले गरेको सम्झौतामा संघीयता शब्द उल्लेख भए पनि ती सम्झौताहरूको कार्यान्वयन गर्ने मन:स्थितिमा राजनीतिक दलहरू गम्भीर देखिएका भन्ने भन्ने सरकारी सबै अधिकारवादी आन्दोलनलाई तह लगाउने काँग्रेस सरकारका प्रतिनिधिहरू हरेक सम्झौतामा हस्ताक्षर गरि ऐतिहासिक दायित्व पूरा गरी गौरवान्वित भएका छन् । सम्झौताका मूल दस्तावेजमा सरकारका प्रतिनिधि बनी नाम कमाएका दलहरू जनताका माँगलाई उपेक्षा गरि जसरी सम्झौताका दस्तावेजलाई रद्दीको टोकरिमा फाल्ने प्रपञ्च गरेको छ, के यो व्यवहारले शांति स्थापनाको प्रयास सार्थक हुन सक्दछ ? मधेशी जनअधिकार फोरम, नेपालसंग २०६४ भाद्र १३ गते गरिएको २२ बून्दे सम्झौता तथा पूर्वाग्रही मानसिकताले सम्झौता बमोजिमको आवाजलाई वेवास्ता गरि अगाडि बढ्ने अवस्थाले पुनश्च मधेशलाई संयुक्त लोकतान्त्रिक मधेशी मोर्चाको नेतृत्वमा आन्दोलन गर्नु परेकोले सरकारले फेरि २०६४ फाल्गुन १६ गते संयुक्त लोकतान्त्रिक मधेशी मोर्चासंग सम्झौता गर्‍यो । तर, के भयो ? यसरी नै संघीयताका पक्षधर आदिवासी जनजाति महासंघ र आदिवासी जनजाति संयुक्त संघर्ष समितिसंग २०६४ श्रावण २२ गते, संघीय गणतान्त्रिक राष्ट्रिय मोर्चासंग २०६४ फाल्गुन १८ गते, चुरे भावर प्रदेश एकाता समजसंग २०६४ भाद्र २७ गते नेपाल सरकारले स्वायत्त प्रदेशको संघीयता दिने सम्बन्धको सम्झौता गर्‍यो । मधेशका दर्जनौं सशस्त्र समूहसंग सम्झौता गरि आन्दोलनलाई किनारा लगाएको छ । अधिकारवादी आन्दोलनका अगुवासंग गरिएको सबै सम्झौताले संघीयताको कुरालाई जोडदार रूपमा उठाएको छ । संघीयता सहितको सम्झौतालाई लिखित हस्ताक्षरका साथ स्वीकार गर्ने राजनीतिक दलहरू संविधान सभामा त्यसप्रति गम्भीर नहुनु, विषय प्रसंगलाई मोडनु, ब्यापानु, केही शक्तिलाई संघीयताको विरोधमा सडकमा उतार्नु तथा संविधान सभालाई निरुद्देश्य बनाई अन्त गर्नुलाई राजनीतिक दलहरूले संघीयता नचाहेको कुरा प्रष्ट हुँदैन ? संघीयता विरोधी साजिशपूर्ण अभियान संविधान सभाको स्थापना कालदेखि नै परिलक्षित भई रहेको थियो । संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको शासन पद्धति हुने सर्वमान्य सैद्धान्तिक अवधारणा अन्तरीम संविधानमा समावेश भई सकेपछिको दिनमा केही शक्ति संघीयताको विरोधमा सडक तताई रहँदा पनि व्यवस्था विरोधी भनेर कानूनको परिधिमा आउन सकेन । स्थापित व्यवस्थाको विरोध राज्यद्रोह हुने नेपाली कानून किन त्यसबेला मौन देखियो ? संघीयता विरोधी मानसिकतालाई मलजल पुर्‍याउने ती शक्तिको प्रदर्शन अनुकूल रहेकोले सिसै राज्यतन्त्र सहर्ष मौन धारण गरेका थिए । त्यही विजाँकुर अहिले ठूलो वृक्ष बनाएर सबै राजनीतिक दलहरू आफनो उचानमा सजाएका छन् । संघीयतालाई कसैले विरोध गरेर र कसैले पक्ष लिएर यसलाई नौ डाँडा कटाएका थिए । सधैं राजनीतिक दलहरूमाथि हस्तक्षेप गरि रहने भनेर राजतन्त्रलाई हटाउने तीनै प्रमुख दलको स्वायं मिले पछि, संविधान सभाको पहिलो बैठकबाट राजतन्त्रलाई हटाई यी त्रिवेद (नेपाली काँग्रेस, एमाले र माओवादी) राज्य संचालनको प्रमुख भूमिकामा आए । अब को छुनै भनेर मदान्यतामा देशको राजनीतिलाई पनि बिसै । अब तीनै दल तीनतिर फर्केको अवस्थामा देशका आगामी कार्यदिशा अवरूढ पारिएको छ वा यसरी भन्नु गतिरोधले सबैलाई राज्यपुनर्संरचनाबाट अलग पारि राहत प्रदान गरेकोले पनि यसको अनन्त रूप दिइएको हो । जे होला देखा जाला भनेर तिम्रिएका दलहरू जय कि क्षय भन्ने शीतयुद्ध लडिरहेका छन् । देशको अन्धकारमय राजनीतिले कस्तो उज्यालो हेर्ने हो ।

गतांकको बाँकी...

राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपालको पुरक दस्तावेज (कार्यदिशा एवं एकीकृत कार्ययोजनाको संस्लेषण)

राष्ट्रिय मुक्ति राजनीतिको आवश्यकताका लागि प्रचलित परिस्थिति अनुसार संघर्षका रूपहरू परिवर्तन गर्न सबै संगठन चाहिन्छ यसका लागि एकीकृत नेतृत्वको संगठन चाहिन्छ तर पार्टीको वा क्रान्तिको केन्द्रिय तहमा आफ्नो नेतृत्वको निकायमा निर्णय गर्ने हो भने अत्यन्त कम सहभागिता भएको अवस्था हुनेछ। क्रान्तिका वा पार्टीका साधारण सदस्यहरूले मुख्य नेताहरूको सीमित वा अस्थित्वशील सहभागितामा निर्णय गरेमा अर्को चरण कुरा हुनेछ। त्यसैले संगठनात्मक सिद्धान्तका रूपमा सहभागितामूलक एकीकृत नेतृत्व संभव्द उपयुक्त हुन्छ। राष्ट्रिय मुक्ति सामूहिक कार्य हो। सहभागितामूलक एकीकृत नेतृत्वले सामूहिक निर्णय र सामूहिक गतिविधिलाई बढाया दिन्छ, यसले विचारको स्वतन्त्रता र कार्यमा सहभागिताका लागि अग्रमार्ग दिन्छ। समग्र भूमिकालाई ध्यानमा राखी राष्ट्रिय स्तरको रणनीति र स्थानीय संवेदनशीलताबीच कठिन सन्तुलन कायम गर्नुपर्ने हुन्छ। सम्पूर्ण महासभाको हैसियत समान हुन्छ, त्यसैले फरक हुन्छ। चाली जिम्मेवारी, कार्यक्षेत्र र भूमिका। संगठनमा निर्णय सहभागितामूलक एकीकृत नेतृत्व मोडेलमा हुनुपर्छ। त्यसको अर्थ बैठकमा निर्णय गर्नु र नेताहरूको काम सकिने भन्ने होइन। सहभागितामूलक एकीकृत नेतृत्व मोडेलमा कार्यान्वयन हुने नहुने, कहिले हुने आदि बारे महासभा सदस्य होसियार हुनुपर्छ। पहलकदमीहरू भइरहनुपर्छ। जिम्मेवारी पाएकाहरूको कति सहभागिता देखाउनु त्यही आधारमा उक्तो नेतृत्वको विकास हुदै जाने हो। तीक्ष्णका वा स्वतः स्फूर्त गरिने सबै कार्यको व्यक्तिगत रूपमा विवरण राख्नुपर्छ। त्यसो त उक्तो नेतृत्वको विकास एवं सुचारुता हुन सकोस। सामूहिक उद्देश्य प्रालिका लागि व्यक्ति अथवा समूहका क्रियाकलापलाई प्रभावित गर्न कार्य यस मोडेलमा हुन्छ, यो एउटा अवसर पनि पनि हो। कुशल नेपालीहरूको सोझा र मनोवृत्तिलाई अताले अनुकूल गर्छ। उसले असल मानवीय सम्बन्ध विकास गरी समुदाय सदस्यहरूबीच अन्तरक्रिया गर्न सक्छ। पुर्-याउछ। उसले अनुयायीहरूबीच स्वीच्छक सहयोगात्मक र अनुशासित वातावरण कायम गर्छ। खास खास परिस्थितिमा सहकर्मी वा अनुयायीहरूले मुख्य नेताको तानाशाही व्यवहार पनि स्वीकार गर्छन् भने अर्को परिस्थितिमा सहभागिता नेतृत्वशीली सबै प्रभावकारी हुन सक्छ। एउटै उद्देश्य हुनाले यो हासिल गर्नका लागि नेता र अनुयायीहरू बीचको कार्यान्वयन लिखित गनुपर्छ। औपचारिक ज्ञान नै छै भनेर महत्वको विषय छुन सक्ने, कहिल्यै कलेज नआएका राष्ट्रपीत अग्रगमन लिक्कले अमेरिकाको दास प्रथा उपलब्ध गर्ने खेलेको नेतृत्ववादी भूमिका र मुक्तिक्षेत्र कलेज सकेका कलाकार राष्ट्रपीत रोनाल्ड रेगनले शीतयुद्धको समाप्तिमा पाएका सफलताहरूबाटो प्रमुख तालका र विश्वव्यापार शिष्टाधीय सारि तालमेल नभएको पुष्टि हुन्छ। तर, कलेजको डिग्री नभए पनि स्वायत्तचरणमात्र बालकको हैसियत जिन पुगेका राष्ट्रपीत लिक्कले कै नेतृत्वकताले विभिन्न विषयको जानकारी भने राख्नेपनि हुन्छ।

(५) संगठनको स्थाइरल मोडेल हामीले एकीकृत नेतृत्व मोडेलको कुरा गरिसकेका छौं। यस्तो मोडेलमा नेताहरूको श्रेणी महत्वपूर्ण कुरा हुनेमा नसक्ता, प्रतिबद्धता, चेतना र स्वीकारित्वले स्वतः त्यो निर्धारित हुदै जान्ने कुरा हो। यहि नेतृत्व मोडेलको आधारमा संगठनको स्थाइरल मोडेलको विकास गरिएको हो। हागो आकाशगंगा (ग्यालेक्सी) देखि डीएनएसम्म सबै स्थाइरल छ, हामीले कल्पना गरेको देवताहरूको अंग सबै स्थाइरल गरिमा अगाडि बढिरहेको छ। विद्युत शक्तिको उत्पादन पनि ताहरुको स्थाइरल वैरिगले नै सम्भव भएको हो। यहि नेतृत्व (विद्युत) एउटाबाट अर्को नेतृत्व हुन्छ। हुदै स्थाइरल मोडेलमा विकास हुदै जान्छ। श्रेणीबद्धता हुदैने तथा जिम्मेवारी एवं कार्यदिशा अनुरूपको गुणवत्ताको आधारमा पहिलो विन्दुको नजिक वा टाढा भने हुन्छ। कुनै पनि विन्दु जिम्मेवारी निहिन हुँदैन र प्रत्येक विन्दुले आफ्नो जिम्मेवारी कुशलतापूर्वक सम्पन्न गर्ने आगो वरीपरी पनि स्थाइरल विकास गर्न सक्छ। स्थाइरल गतिशीलता बुझाले हागो ठीमको व्यवहार बुझ्न मद्दत गर्छ, आपसमा यस अर्थपूर्ण सम्बन्ध बढाउन मद्दत गर्छ। यस्तो संरचनामा जोडिन पहिले अर्को मार्फत जोडिएर एक चरणमा पार गर्नु

पर्दछ। त्यसपछि उक्त जोडाइ पहिलो विन्दुसंग स्वतः कनेक्ट हुन्छ। यसको अर्थ कुनै अर्बुरे जोडिएका व्यक्तिमा पनि आन्तरिकीकरण गर्ने क्षमता छ भने उ जुनसुकै जिम्मेवारी जिन वा पाउन सक्छन्। यसले सहज प्रवृत्ति, जहाँ 'म' बाट 'हामी' मा परिणत गरिन्छ, जहाँ व्यक्तिगत अहम वा व्यक्तिगत कम हुदै जान्छ, बहुल राष्ट्र राज्यको निर्मित सद्भावना मुख्य कुरा हो जुन विकास यो मोडेलले गर्छ। जिज्ञासु स्थाव्य छ भने, जो सुकैको लागि स्थाइरल गतिशीलताको सांगठनिक संरचनामा सलग्न हुन र सोचन बाध्य हुनेछ। वास्तवमा प्रशिक्षित हुने, भूमिका खेल्ने र फलो-अप गर्ने जति एक जना समर्थक भेटिए पनि उक्तो 'महासभा सदस्य' नै बनाउन पडि लायने बरु स्थाइरल चेतना जोड्न तर्फ लाग्छन्। उक्त चेतना सदस्य हुन नै पर्द हो वाकी सबै जिम्मेवारी हुन अर्थात् हामीले उक्त पद नामाकरण गरेको महासभा सदस्य चाही पद भयो बाकि अन्य जिम्मेवारी हो। जिम्मेवारी समय समयमा परिवर्तन हुन पनि सक्छ, भेटिन्छ। तर पद केन्द्रीय संयोजक लगायत सबैको एउटै 'महासभा सदस्य' नै हो। जिम्मेवारी पाएकाहरूले आफ्नो कार्यसम्पन्न गर्न सक्ने साथै महासभा सदस्यहरूलाई सुम्नेको कार्य गर्नामा उनीहरूलाई उत्साहित र आकर्षित गर्छ। महासभा सदस्यको चेत एक निरन्तर चलिरहने प्रकृया हो। समाज नेता र अर्ब हुने अनुयायीहरूबीच निर्मित सद्भाव आकार्यक हुन्छ। संगठनको स्थाइरल मोडेल भनेको निर्धारित लक्ष्यहरू हासिल गर्ने जोडिन आन्तरिकीकरण निरन्तर प्रभाव निर्देशित गर्ने, मार्गदर्शन गर्ने र प्रभाव गर्न पकडा हो। निर्णय जानकारी, कार्यान्वयन प्रकृया तथा सुचना एवं निर्देशनहरू उपर पहुँचको ग्यारेन्टी महासभा सदस्यहरूलाई गरिनेछ, त्यस प्रकारको सम्बन्ध रहने छ। महासभा सदस्यहरूलाई स्वदेशी आधारभूत ज्ञानको कोस अनिवार्य गर्ने छ र त्यसपछि उनीहरू जनसमुदायको बीचमा गएर एक-अर्कोसँग सक्रिय सम्पर्क कायम राख्नु पर्ने हुन्छ र आवश्यक राजनीतिक अपडेट विवरण हुन्छ। जनसमुदायको मानसिक स्थितिको अनुकूलको पर्चा, विज्ञापन र पोस्टर पनि उपलब्ध गराउनु पर्छ।

(६) सांगठनिक संरचना एवं भूमिकामा हुने परिवर्तन (क) त्रि-अंगी कार्यदिशाको आलोचका सांगठनिक संरचनामा परिवर्तन "अभियान-संघर्ष-विद्रोह" हागो त्रि अंगी कार्यदिशामा अन्तर्गत हागो सांगठनिक मोडेल पनि त्रि अंगी पार गर्दछ। अभियानको चरणमा "ब्रम्हा" सांगठनिक संरचना, संघर्षको चरणमा "विष्णु" सांगठनिक संरचना र विद्रोहको चरणमा "शंकर" सांगठनिक संरचना । ब्रम्हा सुधीको प्रतिक हो, शुक्लवाको प्रतिक हो, ज्ञानको श्रोतको प्रतिक हो। यस बखत ज्ञान महत्वपूर्ण कुरा हो, वेदको कुरा बर्हा बाटै भएको मानिन्छ। उहाँको छेउमा जान कि वेदी सत्यशी छिन । अर्थात अभियान चरणमा हामीले हागो सिद्धान्त ज्ञानको सवारी र पथार गर्नु पर्छ। यस चरणमा सांगठनिक छलफल र प्रचारप्रसारको कले महत्त्व छ। सांगठनिक संरचना पनि ब्रम्हाको प्रकटीकरण भै हुनु पर्दछ। अर्थात उदै देखिने तर फरक चरण थिए छ, हामीले चार तयारीका चरणहरूले गर्दा अन्तरगत चरणमा फरक फरक हुन्छ। अर्थात अलग अलग भाषाएर फरक देखिनु भन्ना राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपालको चार प्रभावको रूपमा विकास गर्न सक्छौ। चार हात चाहिएर कमाएछ। राष्ट्रिय अन्तरगतको प्रतिक हो, व्यापक संगठनको प्रतिक हो, सुदर्शन चक्र भै मजबुतको प्रतिक हो। यस बखत ज्ञान कै चलायमान हुनु महत्वपूर्ण कुरा हो। अनेक अवतार लिएर दुष्टहरूको संहार गरेको हुनाले, यो संघर्षको प्रतिक हो। उहाँको छेउमा धन कि देवी लक्ष्मी छिन्। अर्थात संघर्षको चरणमा आर्थिक भौतिक सवारी महत्वपूर्ण कुरा हो र त्यसको व्यवस्थापन गर्नु पर्दछ। यस चरणमा अनेक अवतार

उनका अस्त्र भै अण्डस्ता मजबुत हुनुपर्दछ। सांगठनिक संरचना पनि विष्णुको प्रकटीकरण भै हुनु पर्दछ। अर्थात फरक फरक देखिने तर आवश्यक भाषा पकट हुने हजारौ शिर छ। यो भनेको के हो भने व्यापक संगठन छ, छैरे नेता छ्न्, अनेक मत पनि होलान तर सामान्य अवस्थामा विष्णुको एउटा मात्रै शिर देखिए भै एक मत देखिन्छन् तर भित्र भित्रै विराट स्वरूप भने हुन्छ। विष्णुलाई, मान्ने सारा जगत छ्न्, बर्हाको फलोस पनि निकै छ्न् अर्थात यसबखतको संगठन व्यापक गर्नु पर्दछ। हुन त ब्रम्हाको जगमा पनि गुनि शेष नागको सैयामा विष्णु नै विराहमान हुनुहुन्छ। अर्थात अदृश्य रूपमा अभियान कै चरणमा संगठनको, संघर्षको सारा तयारी गरिसक्नु पर्दछ। त्यसैगरी शंकरजीले तेस्रो आँखा खोलेपछि प्रलय हुने मानिन्छ। बर्हा अवतार न लिएर पनि पत्यक्ष हरेक स्थान, अन्याय अत्याचारको स्थल व्यापक गर्नु पर्दछ। यो स्थानीय स्तरमा विकल्प सहितको विद्रोहको प्रतिक हो। बर्हाको समर्थक देव, दानव, भूत, मानव सबै छ्न्। अर्थात विद्रोहको चरणमा सबै प्रकारका व्यक्तित्व समे हुन्छन्, यहाँ संगठनको महत्त्व खासै हुना जव शंकर नाट्यरङ्गको रूप धारण गर्छ तब उपलब्धपुल हुन्छ, यो त विद्रोहको असली प्रतिक हो। उहाँको छेउमा शक्ति कि देवी पार्वती छिन्। अर्थात विद्रोहको चरणमा व्यापक शक्तिको परिचालन महत्वपूर्ण कुरा हो र त्यसको उत्सर्जन र व्यवस्थापन गर्नु पर्दछ। सांगठनिक संरचना पनि शंकरको प्रकटीकरण भै हुनु पर्दछ। अर्थात फरक फरक मत पिप्साक समेत देखिने तर आवश्यक भाषा पकट हुने हजारौ शिर छ, प्रलयकारी तेस्रो आँखा छ्न्, उक्तो वसाइ सामान्य छ, सहज छ, उपलब्ध छ। यो भनेको के हो भने हरेक क्षेत्रमा सहजै विद्रोहको स्वरूपहरू देख्नु र हरेक क्षेत्रमा विद्रोह हुने अवस्था हो। कालकट विप र शोषणबाट घाँटीमा बेरिएको, उन्ने जटामा गंगालाई धारण गर्ने उन्ने विषय मुक्त गर्ने स्वरूप आफूमा अन्तर्निहित भएको बताए, अर्थात विद्रोहपछि राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपाल सफल हुने र गंगाको अवतरण भाष्पछि भागीरथको तटस्थता सफल भए भै अधिकार प्राप्त, सम्यता संस्कृति, सुशासन र समृद्धि उपरिपडित मधेशी, बस, आदिवासीको बपीको उपपीडन समाप्त हुनेछ र स्वदेश प्राप्त गर्नेछ। उने त शंकरको हरिहर रूपमा आधा विष्णु र आधा शंकर भगवान देखाइन्छ। छ अर्थात संघर्षको चरण विस्तारै विद्रोहको रू निस्केको हुन्छ। विद्रोहको सारा तयारी संघर्षको चरणमै गरिसक्नु पर्दछ वा भैसकेको हुन्छ। (ख) त्रि-अंगी कार्यदिशाको आलोचका नेतृत्व संरचनामा परिवर्तन केन्द्रिकृत नेतृत्व पनि तीन चरणमा तीन स्तरको विकास गर्छ। अभियान चरणमा शक्तिको सृजना हुन्छ, यस बखत नेतृत्व मोडेल परख गर्ने शक्ति, निर्णय गर्ने शक्ति, सहयोग शक्तिको विकास गर्न सक्नु पर्दछ, संघर्ष चरणमा शक्तिको विस्तार हुन्छ, यस बखत नेतृत्व मोडेल समेत शक्ति, विस्तार गर्ने सक्ने शक्ति, विस्तारलाई संकीर्ण गर्ने सक्ने शक्तिको विकास गर्न सक्नुपर्छ, र विद्रोहको चरणमा शक्तिको प्रभाव हुन्छ, यस बखत नेतृत्व मोडेल सामना गर्ने शक्ति र सहन गर्न सक्ने शक्तिको विकास गर्न सक्नुपर्छ। (ग) त्रि-अंगी कार्यदिशाको आलोचका अण्डस्ताको भूमिकामा परिवर्तन अण्डस्ता पनि तीन चरणमा तीन स्तरको विकास गर्छ। हागो कार्ययोजना अन्तर्गत अभियान चरणमा शक्तिको संचय हुन्छ। अभियान चरणमा अभिमतको विस्तारबाट तयार भएका सफ पावरबाट अण्डस्ता निर्माण गर्दै जाने, र अण्डस्तालाई वैचारिक-धार्मिक प्रशिक्षण दिएर अण्डस्ताको संगठन निर्माण गर्ने। यो चरण अण्डस्ताको निर्माणको चरण भएकोले यस बखतलाई सचको बखतको रूपमा बुझ्नु पर्दछ। संघर्षको चरणमा अण्डस्ताले यस्तो परिस्थिति निर्माण गर्नु पर्दछ। सामाजिक जीवनमा, क्रियाकलापमा र श्रमको प्रभाव र क्षमता घटदै गएको हुन्छ र अण्डस्ताहरूको संरचना-बाडाबडाल, राष्ट्रिय मुक्ति बाहिनी, संघर्ष समिति, शान्ति सेना लगायत। सामाजिक जीवनको अन्धन अण्ड वन्दै जाओस अर्थात यो बखत शक्तिको सन्तुलन रहने अवस्था हो। विद्रोहको चरणमा अण्डस्ताले यस्तो परिस्थितिको निर्माण गर्न पुग्दछ कि त्यस बखत समुदाय स्वयं आ आफ्नो ग्राम स्वराज, राष्ट्रहरू आआफ्नो गणराज्य र सबै राष्ट्रहरू मिलेर बहुल राष्ट्र राज्य दावी गर्ने परिस्थिति निर्माण हुनु पुग्दछ। यस बखत अण्डस्ताकै सम्बन्ध एवं अगुवाधामा जनता

मधेशलाई छाडेकै कारण मधेशी जनताले पनि माओवादीलाई छाडेको हो

० सारेजीको अवस्थामा पुगेको मधेशी राष्ट्रिय मुक्ति मोर्चालाई पुनः सक्रिय गराउनुपर्ने आवश्यकता किन पर्‍यो ?

— मधेशमाथि रहेको विभेदलाई अन्त्य गर्न माओवादी जनयुद्धकै क्रममा मधेश राष्ट्रिय मुक्ति मोर्चा गठन भएको थियो । यो मोर्चाले मधेशमा मात्र होइन, देशभरमै आफ्नो पहिचान स्थापित गरेको थियो । यो मोर्चाबाट मात्र जनयुद्धको क्रममा १३ सय जनाले बलिदान दिएका छन् । मोर्चाले मधेशी जनताको हितमा, उत्पीडित जनताको पक्षमा आवाज उठाइरहेको थियो । मधेशमा माओवादीलाई बलियो बनाउने काम नै मोर्चाले गरेको थियो । मधेशमा माओवादीलाई यही मोर्चाकै माध्यमबाट चिनेको थियो । त्यो कुरा पार्टीभित्रै कतिपय मान्छेलाई पचेन । मधेशी जनताले पनि आफ्नो अधिकार पाओस्, आफ्नो पहिचान पाओस् भनी लड्ने मोर्चा पार्टीभित्रकै कतिपय नेतालाई मन परेको थिएन । माओवादी शान्ति प्रक्रियामा आएको केही दिनमै यसलाई निष्क्रिय बनाउने काम उनीहरूले गर्न थालेका थिए । मोर्चाको गतिविधिमाथि नै ब्रेक लगाइयो । त्यसैको नतिजा हो मधेशमा माओवादीले राम्रो नतिजा ल्याउन सकेन । मधेशमा माओवादीको संगठन बनाउन निकै प्रयासहरू भए । विभिन्न बैठकहरू बसे । नेताहरूले मधेश दौडाहा गरे । जे गर्दा पनि मधेशमा माओवादी नजान्नेपछि मात्र मोर्चाको सम्झना ती नेताहरूलाई आएको थियो । मधेशमा माओवादीलाई बलियो बनाउनु छ भने मोर्चा चाहिन्छ भनी निष्कर्षमा पुगेर नै यसअघिको केन्द्रीय समिति बैठकले मोर्चालाई पुनः सक्रिय गरेको हो । मातृका यादवलाई इन्चार्ज र मलाई संयोजकको जिम्मेवारी दिएर मोर्चालाई सक्रिय गरेपछि अहिले मधेशमा माओवादीको राम्रो हुँदै गइरहेको छ । मोर्चाले जिल्ला भेलाहरू गरेर संगठित गर्ने काम गरेको छ । अरू थप कार्यक्रमको तयारी चलिरेको छ ।

० तपाईंले मोर्चाको गतिविधिमा ब्रेक लगाउने कुरा गर्नुभयो । त्यो पार्टीको शीर्ष नेतृत्वबाट भएको थियो कि कुनै गुट वा उपगुटबाट ?

— मुख्य रूपमा हामीले देखाउने पार्टीलाई नै हो । माओवादीका अध्यक्ष प्रचण्ड मोर्चाप्रति सकारात्मक भए पनि शान्ति प्रक्रियामा आइसकेपछि मोर्चालाई किन ओभरलुमा राख्यो ? त्यसको

भूमिका र गतिविधिमा किन ब्रेक लगायो ? यो प्रश्न छ नै । यसको जवाफ पार्टीले नै दिनुपर्छ । मोर्चाप्रति माओवादी अध्यक्ष प्रचण्ड सकारात्मक भए पनि उहाँ कसको प्रभावमा परेर मोर्चाको गतिविधि गर्न दिनुभएन ? भेलाहरू गर्न दिनुभएन ? त्यो प्रश्न अर्कै कायमै छ । हामीले मोर्चालाई सक्रिय बनाउन थुप्रै संघर्ष गर्यौं । पार्टीमा थुप्रै पटक कुरा उठायौं । माओवादी अध्यक्ष प्रचण्ड कतिबन्ध भएपछि यो पुनः संगठित रूपमा अगाडि बढेको छ ।

० प्रचण्डले कसको इशारा माओर्चालाई ब्रेक लगाएको भन्ने लाग्छ ?

— माओवादी शान्ति प्रक्रियामा आइसकेपछि थुप्रै पार्टीसँग एकीकरण भयो । थुप्रै सानातिना पार्टी यसमा मिसिए । थुप्रै नेता यस पार्टीमा सहभागी भए । जुन पार्टी माओवादीमा आयो, जुन नेता आउनुभयो सेकन्ड लिडरसिपको रूपमा ती नेता र पार्टीलाई मधेश मन परेको थिएन । मधेशमा मोर्चा सक्रिय भएको उहाँहरूलाई मन परेको थिएन । पहाडी अहंकारवादको सोचले ग्रसित भएकाले मोर्चा, मधेशी जनता उहाँहरूलाई अप्ठ्यो लागेको थियो । त्यही कारण उहाँहरूले प्रचण्डलाई पनि घेराबन्दी गरेर मोर्चाको गतिविधि हुन दिनुभएन । तर, हाम्रो संघर्ष जारी रहेको कारण प्रचण्ड आफैँ सकारात्मक भएपछि यसलाई पुनः जीवित गर्नुभएको छ र अहिले अगाडि बढेको छ ।

० मधेशमा अहिले जुन गुटको कुरा चलिरेको छ त्यसमध्ये तपाईंको इशारा नारायणकाजी श्रेष्ठतिर त होइन ? उनले मोर्चालाई कमजोर गराएका हुन् र ?

— एकदमै हो । अहिले पनि मधेशप्रति उहाँहरूको सोच सकारात्मक हुन सकेको छैन । तैपनि हामी आन्तरिक संघर्ष गर्दै छौं । उहाँहरूलाई पनि मधेशको बारेमा बुझाउने प्रयासमा लागेका छौं । जनयुद्धको पृष्ठभूमिबाट आउनुभएका कमरेडहरूमा त्यो समस्या छैन । उहाँहरूले मधेशलाई राम्रोसँग बुझ्नुभएको छ । मधेशका पीडा अनुभव पनि गर्नुभएको छ । तर, शान्ति प्रक्रियापछि पार्टीमा आएका कमरेडहरूले मधेशलाई बुझ्न सक्नुभएको छैन । त्यही भएर मोर्चालाई अगाडि बढाउन चुनौतीहरू देखिएका छन् ।

० तपाईंले भनेको गुटलाई मिलाउन सक्नुभएन भने मोर्चालाई कसरी चलाउनुहुन्छ ? मधेशमा कसरी संघटित गर्नुहुन्छ ? त्यसको बारेमा के सोच्नु छ ?

— हामीले उहाँहरूलाई मिलाउनु

भन्दा पनि उहाँहरूको सोच मधेश र मधेशी जनताप्रति के छ ? त्यो कुरा स्पष्ट हुनुपर्छ । हाम्रो पार्टीले पहिचान सहितको संघीयता भनेको छ । मधेशले पहिचान पाएको छ । तर, मधेशका आठ जिल्लाबाहेक अरू पनि मधेश छन् । अन्य जिल्लाहरू पनि छन् । त्यहाँका जनताले अर्को पहिचान पाएको छैन । हाम्रो पार्टीको एजेन्डा पहिचान सहितको संघीयता हो भने समग्र मधेश एक प्रदेश किन हुन सक्दैन ? हरेक मधेशीले पहिचानको अधिकार पाउनुपर्छ भनी पार्टी किन लाग्दैन ? अहिले पनि मधेशी जनतामाथि विभेद छ । आम मधेशी जनताको भ्यालू यो देशमा समान छैन । मधेशमा दुई लाखमा एउटा सांसद हुने, पहाडबाट दुई हजारमा एउटा सांसद हुने । संसदा आइसकेपछि दुई लाखवाला सांसदको भ्यालू जति हुन्छ त्यति नै भ्यालू दुई हजारवाला सांसदको हुन्छ । यो विभेद हो कि होइन ? यो विभेद हटाउन पनि पार्टीले संघर्ष गर्नुपर्छ । सबै जनताले समान रूपमा पहिचान र अधिकार पाउनुपर्छ ।

माओवादीका सबै नेता यसमा सहमत हुनुपर्छ । कुनै पनि जात, समुदाय, वर्गमाथि विभेद हुनुहुँदैन ।

० यो मोर्चाले मधेश प्रेक्षामा मात्र काम गर्छ कि तराई/मधेशका २२ जिल्लामा ?

— मोर्चाको एजेन्डा नै समग्र मधेश, एक प्रदेश बनाउने हो । मोर्चा मधेशका २२ वटै जिल्लालाई पहिचान सहितको एउटै प्रदेश बनाउने अभियानमा लागेको छ । पार्टीले अधिकारको लागि संघर्ष गर्न मोर्चालाई स्वायत्त छाडेको छ । मोर्चा आफ्नो अभियानमा अगाडि बढिसकेको छ ।

प्रमुख दुई सताधारी दल कांग्रेस र एमालेले गर्ने भनेको संविधान संशोधनको विषयमा पनि आन्दोलन आरम्भ गरिसकेको छ । समानुपातिक निर्वाचन प्रणाली समाप्त गर्ने, धेरैसोल्ड बढाएर साना दलहरूलाई समाप्त गरेर दुई पार्टी सिस्टम जाने जुन पद्धत्यन्त्रमा लागेको छ त्यसविरुद्ध मोर्चाको संघर्ष सुरु गरिसकेको छ । मधेशका तीन-चारवटा जिल्लामा खबरदारी सभाको आयोजना गरिसकेको छ । अरू जिल्लामा खबरदारीसभा गर्ने तयारी भइरहेको छ ।

० मधेशमा पछिल्लो समय माओवादी कमजोर भएको छ । अहिले आएर मोर्चा पुनर्गठन

जगत यादव

संयोजक, मधेशी राष्ट्रिय मुक्ति मोर्चा (माओवादी)

गर्वा जब कसरी व्यवस्थापन गर्नुहुन्छ ?

— मधेशको मुद्दा छाडेपछि, मधेशको मुद्दा गौण गरेपछि समाप्त हुने स्थिति आउँछ भनी माओवादी मधेशमा कमजोर हुनु पछिल्लो उदाहरण हो । मलाई यो भन्नुमा कुनै फिभकाहट छैन कि पछिल्लो समय माओवादीले मधेशका मुद्दा छाडिसकेको थियो । मधेशतिर कुनै ध्यान नै दिएको थिएन । मधेशी जनतामाथि भइरहेको विभेद र दमनमाथि बोल्न पनि पार्टीले छाडेको थियो । मधेशको अधिकार र पहिचानको बारेमा सुरुमा माओवादीले आवाज उठाएको कारण मधेशी जनताले यो अधिकार पाएको हो । मधेशी जनतामा जागरुकता आएको हो । जनयुद्धकालमा मोर्चाको आह्वानमा लाखौं मधेशी जनताले माओवादीलाई सहयोग गरेका थिए । लाल मधेश भइसकेको थियो । त्यो क्रममा १३ सयभन्दा बढी मधेशीले सहादत दिएका थिए । जब-जब मधेशको मुद्दा छाडियो त्यसपछि माओवादी कमजोर हुँदै गयो । मधेशलाई छाडेकै कारण मधेशी जनताले पनि माओवादीलाई छाडेको हो । तर, अब यो अवस्था रहने छैन । मधेशमा पुनः माओवादी सक्रिय

भएको छ । मोर्चा सक्रिय भएको छ । अब मधेशमा पनि माओवादी पुरानै अवस्थामा फर्किनेछ । यसका लागि कामहरू भइरहेका छन् । पुनर्गठन तथा कार्यविभाजनका कामहरू भइरहेका छन् । केही दिनमै यसका परिणामहरू देख्नुहुन्छ ।

० तपाईंलाई माओवादीमा मधेश छाड्ने वा कमजोर हुनुको कारण के हो भन्ने लाग्छ ?

— माओवादीले पछिल्लो समय मधेशमा जसलाई लिडरसिप दियो त्यो नेता नै मधेशप्रति सकारात्मक हुनुहुन्थेन । माओवादीले जसलाई मधेश सुम्पेको थियो त्यो नै सकारात्मक नभएपछि स्वाभाविक रूपमा कमजोर हुन्छ । अर्कोतिर माओवादी दलले नै मधेशको मुद्दा छाडेको थियो । यी दुइटै मुख्य कारण हो, जसले मधेशमा माओवादीलाई कमजोर बनाए ।

० मधेशमा माओवादीभित्र गुटबन्दी पनि देखियो । एउटा गुटको नेतृत्व तपाईंले पनि गर्नुभएको थियो । त्यो कमजोरी हो कि होइन ?

— जहाँ विचार भिन्नै थिएन त्यहाँ निश्चित रूपमा वैचारिक संघर्ष हुन्छ । गुटबन्दी हुन्छ । जुन कमरेडको मधेशप्रतिको सोच सकारात्मक छैन त्यसविरुद्ध समर्थन हुनु स्वाभाविक हो । विचार नमिलेपछि दुइटा टिम, दुइटा समूह देखिन्छ । अब मधेशप्रतिको

दृष्टिकोण स्पष्ट गरेको छ । अब ती सबै गुट, उपगुट आफैँ समाप्त भएर जान्छ ।

० माओवादीभित्र अहिले पनि मधेशको अवस्था, मधेशको विवाद कायमै छ । यो कति दिनसम्म रहन्छ ?

— यो केन्द्रीय समिति बैठकपछि मधेशका सबै समस्या समाधान हुन्छ । मधेशको इन्चार्ज मातृका यादवलाई बनायो भने निश्चित रूपमा माओवादीको लहर आउँछ । ८४ को चुनावमा मधेशले माओवादीलाई पूर्ण बहुमत दिन्छ । माओवादीमा मातृका विनाको मधेश अथुरो हुन्छ ।

० यो केन्द्रीय समिति बैठकले मधेशको बारेमा के निर्णय गरेको छ ?

— यो बैठकले माघको पहिलो हप्तासम्म मधेशमा जिम्मेवारी बाँडफाँट हुन्छ । कार्यविभाजन हुन्छ भनेको छ । यो म्यान्डेट कार्यालय टिमले लिएको छ । कार्यालयले मधेशको समस्या समाधान हुने गरी चाँडै कार्यविभाजन गरेर पठाउँछ भनी हामीलाई विश्वास छ । फागुन १ गतेदेखि जनतासँग माओवादी मूल नाराका साथ हुलाकी राजमार्ग अभियान सञ्चालन हुने निर्णय भएको छ । यो अभियान सफल भएपछि मधेश माओवादीमय हुन्छ । त्यसको तयारीमा मोर्चा जुटिसकेको छ । -रातोपारीबाट

मधेशी एकता समाजद्वारा दुबईमा नयाँ वर्ष मनाउँदै गन्यो नयाँ कार्यसमितिको घोषणा

दुबई। मधेशी एकता समाजले नव वर्ष २०२५ को अवसरमा दुबईस्थित जवौल पार्कमा भव्य कार्यक्रमको आयोजना गरी एकता, परम्परा र सामूहिक प्रगतिलाई थप सुदृढ बनाएको छ।

उक्त कार्यक्रममा मधेशी समुदायका व्यवसायी, मजदुर, विद्यार्थी, पेशाकर्मी तथा विशिष्ट व्यक्तिहरूको उपस्थिति रहेको थियो।

सांस्कृतिक प्रस्तुतिहरू, सम्मान कार्यक्रम, स्वादिष्ट परिकार र नयाँ कार्यसमितिको घोषणा गरिएसँगै कार्यक्रमले मधेशी पहिचान र एकताको आवश्यकता फल्काएको थियो।

कार्यक्रमलाई गरिमामय बनाउन विशिष्ट अतिथिहरूको सहभागिता रहेको थियो।

मधेशी एकता समाज का संस्थापक अन्तर्राष्ट्रिय संयोजक डा. रविन्द्र कुमार यादव, गैर-आवासीय नेपाली संघ, युएईका महासचिव भुवन प्रसाद वाल्मेली, नेपाली समाज युएईका अध्यक्ष वेद प्रसाद अर्याल र महासचिव केदार कुँवर र नेपाल मुस्लिम संघका महासचिव अफजल हुसैन (गुलजारा) सहभागी थिए। यसैगरी, मधेशी समुदायका प्रतिष्ठित व्यवसायीहरू आर्डीइयल स्टडी कन्सल्टन्सीका संस्थापक कविन्द्र यादव, मेटल क्राफ्ट स्टील इन्डस्ट्रिजका सञ्चालक विनेश यादव, जनकपुर टाभल एण्ड टुर्निङका मालिक गणेश यादव, सौध, समुदायका अन्य मजदुर, पेशाकर्मी, विद्यार्थी र सदस्यहरूको उत्साहजनक सहभागिता देख्न पाइयो। कार्यक्रममा विशिष्ट व्यक्तिहरूलाई सम्मान गरी सामुदायिक योगदानको कदर गरिएको थियो।

डा. रविन्द्र यादवलाई नेपाली समाज युएईका अध्यक्ष वेद प्रसाद अर्याल र महासचिव केदार कुँवरले शुद्धमा रहेका नेपाली समुदायको सेवामा समर्पित भई पुर्णएको योगदानका लागि 'टोकन अफ लभ' प्रदान गरेका थिए।

अफजल हुसैन (गुलजारा)लाई नेपाल मुस्लिम संघको महासचिवका रूपमा सन्तान र समर्थनका लागि सम्मान गरियो। प्रतिष्ठित व्यवसायीहरू कविन्द्र यादव, विनेश यादव, र गणेश पुर्वेलाई परम्परागत 'गम्छा' प्रदान गर्दै उहाँहरूको सामुदायिक योगदानको प्रशंसा गरियो।

वाहिरीदे गरीका अध्यक्ष धर्मेन्द्र गोहीवारलाई सफल कार्यकालका लागि हार्दिक धन्यवाद व्यक्त गरिएको थियो। डा. रविन्द्र यादवले मधेशी एकता समाजको स्थापनाको उद्देश्य, इतिहास र उपलब्धिहरूको चर्चा गर्दै मधेशी समुदायलाई राजनीतिक विभाजनभन्दा गहिरो उठेर एकताबद्ध रहन आह्वान गरेका थिए। उनको सम्बोधनले सबैमा ऊर्जा र आत्मविश्वास थपेको थियो।

नयाँ कार्यसमितिको घोषणा कार्यक्रममा २०२५ का लागि नयाँ कार्यसमितिको घोषणा गरिएको थियो। नव निर्वाचित सदस्यहरू निम्न प्रकार छन्:

अध्यक्ष: रोशन माक्सिस्ट
महासचिव: सुरेश यादव
सह-अध्यक्ष तथा प्रवक्ता: शैलेन्द्र राय
सह-अध्यक्ष: राम साह
सह अध्यक्ष: सागिर साफी
उपाध्यक्ष: डा फरहान सिद्दीकी
उपाध्यक्ष: डा रविशान्त साह
उपाध्यक्ष: नैना देव
उपाध्यक्ष: डा मो. इमरान

उपाध्यक्ष: मनोज यादव
उपाध्यक्ष: अर्जुन भ्वा
उपाध्यक्ष: विमल साह
उपाध्यक्ष: रामहरि यादव
उपाध्यक्ष: मनिष कर्न
उपाध्यक्ष: रामपुकार यादव
उपाध्यक्ष: धर्मेन्द्र मण्डल
उपाध्यक्ष: गणेश पुर्वे
उपाध्यक्ष: दीपक यादव
उपाध्यक्ष: मोहतर साह
उपाध्यक्ष: गोविन्द साह
कोषाध्यक्ष: श्रद्धा प्रदीप साह
युवा कोर्डिनेटर: आदित्य अटल
आईटी कोर्डिनेटर: कृष्ण कुमार साह
सांस्कृतिक कोर्डिनेटर: भोला पासवान
सह सचिव: दीपेन्द्र साहनी
मधेशी व्यवसाय परिषद् संयोजक:
कविन्द्र यादव
बाँकी सदस्यहरूको नाम र जिम्मेवारी निकट भविष्यमा सार्वजनिक गरिने जनाइएको छ।

सांस्कृतिक प्रस्तुति र मनोरञ्जन सांस्कृतिक कार्यक्रम भोला राम पासवानको संयोजनमा सम्पन्न भयो। उहाँले विभिन्न समुह र गीत प्रस्तुत गर्नुका साथै रमाइला चुरिकलाहरू सुनाए र सहभागीहरूलाई मनोरञ्जन गराएका थिए।

कार्यक्रम सञ्चालन रोशन माक्सिस्टले गरेका थिए भने सह-प्रस्तुति शैलेन्द्र रायले गरे।

रुस्का लागि छिट्टै श्रम स्वीकृति खुलाउन आवश्यक पहल गरिने : श्रममन्त्री भण्डारी

काठमाडौं। श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्री शरत्सिंह भण्डारीले रुस्का लागि छिट्टै श्रम स्वीकृति खुलाउन आवश्यक पहल गर्ने बताएका छन्।

गैरआवासीय नेपाली संघका अध्यक्ष डा बन्दी केसीसँग शुक्रबार भएको विशेष भेटमा मन्त्री भण्डारीले उक्त प्रतिवद्धता जनाएका हुन्। 'यस सम्बन्धमा हामी छैरै समस्या छैन, परराष्ट्र मन्त्रालयसँग सम्बन्ध गरी छिट्टै श्रम स्वीकृति खुला गछौं, उनले भने।

उक्त भेटमा संघको तर्फबाट अध्यक्ष डा केसीले तत्कालीन अवस्थालाई ध्यानमा राखी नेपाल सरकार मन्त्रिपरिषद्ले गरेको निर्णयमा पुनरावलोकनका लागि पहल गरिनुलाई बर्षौंदेखि विभिन्न रोजगार, पेशा, व्यवसाय एवं उच्च शिक्षा अध्ययन गर्न रसियामा बसिरहेका हजारौ नेपालीहरूका लागि सहज रूपमा आवतजावतका लागि श्रम स्वीकृति एवं नवीकरण कार्यलाई तत्काल सुचारु गरिदिन अनुरोध गरेका थिए।

वैदेशिक रोजगारीका लागि जान चाहने नेपाली कामदारका लागि श्रम स्वीकृति प्रदान गर्दा युद्धरत देश रुसमा सेनामा सहभागी हुन सक्ने सम्भावना रहेको र सोबाट सिर्जना हुन सक्ने मानवीय जोखिम रहेको भन्दै एक वर्षअघि (२०८० पुस १९ मा) वैदेशिक रोजगार विभागले रुस्का लागि श्रम स्वीकृति दिन रोकेको थियो। यस्तै भेटका क्रममा अध्यक्ष डा केसीले इराकको कुर्दिस्तानमा रहेका नेपालीका समस्याबारे जानकारी गराउँदै तत्काल समस्या समाधानका लागि पहल गर्ने अनुरोध गरे।

उनले भने, 'ठूलो संख्यामा नेपालीहरू विभिन्न पेशा तथा व्यवसायमा संलग्न रहेका छन् ती नेपालीहरूलाई पासपोर्ट नवीकरण तथा नेपाली दूतावासबाट पाउन गर्ने सुविधा लिनको लागि कुवेतस्थित नेपाली दूतावास तालीकको छ, जुन त्यति सहज नभएको गुनासो आउने गरेको छ, उक्त सुविधा कतार तथा युएईको नेपाली दूतावासबाट पाउने गरी व्यवस्था गरिनु हुन पनि न अनुरोध गर्छु।' भन्ना जवाफमा मन्त्री भण्डारीले उक्त विषयमा परराष्ट्र मन्त्रालयमाफत सम्बन्ध गर्ने उल्लेख गरे।

सो अवसरमा अध्यक्ष डा केसीले वैदेशिक रोजगारीमा रहेकालाई सामाजिक सुरक्षा कोषमा आवद्ध हुन गैरआवासीय नेपाली संघसँग संयुक्त र सामूहिक कार्यक्रमको तर्जुमा गर्नको लागि अप्रह्न समेत गरे। जवाफमा मन्त्री भण्डारीले बढी भन्दा बढी श्रमिक तथा स्वरोजगारकर्तालाई कोषमा आवद्ध गर्न सरकारले परिसाजनसहितको योजना बनाइरहेको र त्यसमा एनआरएनएस पनि सहकार्य गर्ने बताए। आगामी फेब्रुअरीमा सरकारले गर्ने लगेको श्रम रोजगार सम्मेलनमा पनि एनआरएनएलाई सहभागी गराउने उनले उल्लेख गरे।

अध्यक्ष डा केसीले चैक रिपब्लिकमा कोभिड-१९ पछि श्रम स्वीकृति नवीकरण रोकिएकोले श्रम स्वीकृति एवं नवीकरण कार्यलाई सहजरीकरण गरिदिनपनि हुन अनुरोध गरे। मन्त्री भण्डारीले उक्त सम्बन्धमा परराष्ट्र मन्त्रालयसँग सम्बन्ध र छलफल भइरहेको जानकारी गराए।

भेटका क्रममा मन्त्री भण्डारीलाई बुझाइएको पत्रमा वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका श्रमिकहरूको ज्ञान, सीप र पेशीलाई स्थानीय तहमाफत परिचालन गर्ने तथा उनीहरूलाई नीतिगत रूपमा सहयोग उपलब्ध गराउँदै पुर्णवृत्तीकरण गर्ने, गैरआवासीय नेपाली लक्षित विप्रेषण तथा लागूमाफत प्रोत्साहन गर्ने खालको कार्यक्रम ल्याउन एवं पुरस्कार र सम्मानको व्यवस्था गर्ने, वैदेशिक रोजगारीमा जानेहरूलाई अनिवार्य रूपमा अभिमुखीकरण सीप दिन, सातै वटा प्रदेशमाव्यवसायिक सीप शिक्षा केन्द्र खडा गरी दश जनशक्ति मात्र बिदेश पठाउने व्यवस्था गर्ने, वैदेशिक रोजगारीबाट आउने विप्रेषणलाई वैधानिक रूपमा वैकिङ्क च्यानल माफत ल्याउन प्रोत्साहन गर्ने उद्देश्यले नेपाली श्रमिकलाई उनीहरूले पठाएको विप्रेषणमा २ प्रतिशतसम्म प्रिमियम राखेर सरकारले उपलब्ध गराउने व्यवस्था गर्न अनुरोध गरिएको छ।

उक्त भेटमा रुस्का लागि नेपालका राजदूत नियुक्त महामहिम प्रा.डा जंगबहादुर चौहान समेत उपस्थित थिए। यस्तै संघका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत राजेन्द्रकुमार राजत उपस्थित रहेका थिए।

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔं।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरौं र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरौं / गराउन पहल गरौं।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौं।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरौं र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरौं।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो। 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिऔं।'
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरौं र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गरौं।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔं, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बन्चित नगरौं साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरौं।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरौं र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरौं।
- साबुन पानीले हात धुनेले बानी बसालौं। अरुलाई पनि सिकाऔं।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरौं /नगराऔं। हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरुलाई पनि सावधानी गरौं।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरौं र त्यसको अन्त्य गरौं।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔं।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔं।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरौं।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔं। अधिकारको पूर्ण उपभोग गरौं।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔं र अवसरको फाइदा उठाऔं।

जलेश्वर नगरपालिका

महोत्तरी, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔं।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरौं र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरौं / गराउन पहल गरौं।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौं।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरौं र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरौं।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो। 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिऔं।'
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरौं र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गरौं।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔं, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बन्चित नगरौं साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरौं।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरौं र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरौं।
- साबुन पानीले हात धुनेले बानी बसालौं। अरुलाई पनि सिकाऔं।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरौं /नगराऔं। हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरुलाई पनि सावधानी गरौं।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरौं र त्यसको अन्त्य गरौं।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔं।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔं।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरौं।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔं। अधिकारको पूर्ण उपभोग गरौं।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔं र अवसरको फाइदा उठाऔं।

बलान बिहुल गाउँपालिका

सप्तरी, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔं।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरौं र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरौं / गराउन पहल गरौं।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौं।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरौं र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरौं।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो। 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिऔं।'
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरौं र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गरौं।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔं, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बन्चित नगरौं साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरौं।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरौं र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरौं।
- साबुन पानीले हात धुनेले बानी बसालौं। अरुलाई पनि सिकाऔं।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरौं /नगराऔं। हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरुलाई पनि सावधानी गरौं।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरौं र त्यसको अन्त्य गरौं।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔं।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔं।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरौं।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔं। अधिकारको पूर्ण उपभोग गरौं।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔं र अवसरको फाइदा उठाऔं।

देवानगन्ज गाउँपालिका

सप्तरी, मधेश प्रदेश

तिलगंगा आँखा प्रतिष्ठान रुपनगरमा प्रभावकारी सेवा दिंदै, हजारौं लाभान्वित

सप्तरी । तिलगंगा आँखा प्रतिष्ठानले सप्तरीको रुपनगरमा सञ्चालन गरेको 'तिलगंगा कञ्चनरूप सर्जिकल आँखा केन्द्र' ले सेवा शुरू गरेको एक वर्ष पुग्ने लामो दुई हजार चार सय भन्दा बढी नागरिकलाई आँखा उपचार सेवा दिएको छ ।

गत वर्ष माघ १९ गते औपचारिक रूपमा आरम्भ गरिएको यो आँखा अस्पतालमा आँखा जाँचका साथै चरमा जाँच, चरमा वनाउने, आँखा स्वास्थ्य सम्बन्धी परामर्श लगायत सामान्य अप्रेशन समेत हुने गरेको जानकारी केन्द्रले दिएको छ। केही वर्षदेखि वार्षिक रूपमा सञ्चालन हुने गरेको निशुल्क आँखा शिविर यस वर्षदेखि आवधिक रूपमा चलाइनेछ। यही मङ्सिर दोश्रो हप्ता सञ्चालित निशुल्क आँखा शिविरमा एक हजार भन्दा बढी व्यक्तिको आँखा जाँच गरिएकोमा ४०६ जनाको मोतिबिन्दुको अप्रेशन समेत गरिएको तथ्याङ्क आँखा

केन्द्रका प्रमुख चन्द्रकांत चौधरीले दिनु भएको छ। आँखा शिविरका लागि तिलगंगा आँखा प्रतिष्ठान काठमाडौँबाट विशेषज्ञ डाक्टरहरू आउने गरेका छन्। आँखा उपचार सेवा दिइराखेको यो अस्पतालले स्वास्थ्य स्वयंसेविका र विद्यालयका शिक्षक/शिक्षिकाहरूलाई समेत तालिम दिएको छ। अस्पतालका आँखा स्वास्थ्य कार्यक्रमता अनिल राणकोमा ४०६ जनाको मोतिबिन्दुको अप्रेशन समेत गरिएको तथ्याङ्क आँखा

स्वयंसेविका र सरकारी विद्यालयका ३३ जना शिक्षक/शिक्षिकालाई आँखा स्वास्थ्य सम्बन्धी तालिम दिँदा हामीले तालिम दिएकाहरू अहिले गाउँ र विद्यालयमा सामान्य आँखा जाँच गर्न थाल्नु भएको छ, साउद भन्छन्। तिलगंगा आँखा प्रतिष्ठान, कञ्चनरूप नगरपालिका र कृति सामुदायिक स्वास्थ्य उपचार केन्द्रको सहकार्यमा रूपनगर चौकमा सञ्चालित यो अस्पतालमा नयाँ प्रमुख आएका छन् ।

वरिष्ठ नेत्र सहायक धर्मराज यादवले पदभार ग्रहण गरेसँगै वरिष्ठ नेत्र सहायक चन्द्रकांत चौधरी सुरूवा भएर विदा भएका छन् ।

अस्पतालमा आयोजित छोटो कार्यक्रममा यादवलाई स्वागत तथा चौधरीलाई विदाइ गरियो। सो कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै कृति सामुदायिक स्वास्थ्य उपचार केन्द्रका अध्यक्ष अमर श्रेष्ठले 'हामीलाई कुशल स्वास्थ्य सेवा दिनुका साथै सफलतापूर्वक आँखा शिविर सञ्चालन गरेकोमा चन्द्रकांत चौधरीलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्दछु' भन्दै नयाँ आएका धर्मराज यादवलाई स्वागत गरे ।

सो अवसरमा रूपनगर क्याम्पसका प्रमुख प्राध्यापक दीपक कुमार गजुरेलले, 'तिलगंगा आँखा प्रतिष्ठानको व्यानरमा तपाईंहरूले हाम्रो गाउँलाई दिइराख्नु भएको स्वास्थ्य सेवा विशिष्ट छ' भन्दै आगामी दिनमा यो सेवा अझ प्रभावकारी हुने विश्वास व्यक्त गरे ।

बानेश्वरनाथ मन्दिर परिसरमा भेटियो ७ सय वर्ष पुरानो इटा

राकेश यादव, नैतहट । जिल्लाको गौर नगरपालिका वडा नम्बर १ महादेवपट्टीमा रहेको प्राचीन बानेश्वरनाथ महादेव मन्दिर परिसर पुरातत्व विभागका टोलीले गरिरहेको उत्खननको क्रममा ७ सय वर्ष पुरानो इटा फेला परेको छ । पुरानो शिव मन्दिरको रूपमा रहेको बानेश्वरनाथ मन्दिर परिसर भित्र भैरवको उत्खननको क्रममा भेटिएको इटा समकालीन भएको पुरातत्व विद देवद्वन्नाथ तिवारीले जनाएका छन् ।

गौर नगरपालिकाका मेयर शम्भु साहको विशेष पहलमा पृष्ठ ११ गतेदेखि उत्खनन गर्ने कार्य शुरू रहेको छ । मन्दिरको पूर्व र पश्चिमतर्फ उत्खनन गर्दा मानिसको औंलाको निशान भएको इटा भेटिएको तिवारीले बताए ।

भेटिएको अवशेष सिम्रौनगढसँग मेल खाएकोले ७ सय वर्ष पुरानो रहेको दावी उनले गरे । उत्खननको क्रममा खाना पकाउने माटोको भाटोको टुक्रा, बज्जाले खेने माटोको ढाक, माटोको लतीको टाउको भेटिएकोले घाना बस्ती भएको अनुमान गरिएको बताए ।

डेढबैँछ २ मिटर गहिरो जमीनमुनिको माटो परीक्षण गरी जमीनभित्र भएको अवशेष अनुसन्धान गरी उत्खननको कार्य गरेको बताउँदै भेटिएको अवशेषको प्रतिवेदन बनाएर नगरपालिकाको जिम्मा लगाउने तिवारीले जनाए ।

सिम्रौनगढको इटाको जस्तो इटा भेटिएकोले

समकालीन अवशेष रहेको बताउँदै अहिले इनार पनि भेटिएकोले उत्खननको कार्य जारी रहेको छ उनले भने पृष्ठ २८ गतेसम्म कार्य गरिने त्यसपछि आवश्यकता परे पछि कार्यलाई अगाडि बढाउने बताए ।

उत्खननको क्रममा भेटिएको संरचना, इटाको अवस्थाले भएको संरचना भत्किएको अनुमान

गरिएको छ । बानेश्वरनाथ मन्दिरदेखि पश्चिमतर्फमा उत्खनन गर्दा इटाको टुक्राहरु बढी मात्रामा देखिएको छ । मन्दिरदेखि करीब १०० मिटर दक्षिणमा भेटिएको इनारको खनने काम जारी रहेको छ ।

पुरातत्व विद तिवारीले १९५७ देखि १३८९ सम्म सिम्रौनगढ राज्य रहेको र राजा हरिसंग देव आफ्नो ज्ञान जोगभजन काठमाण्डौ राखेको बताए । त्यो केस नैकाल भन्ने काठमाडौँ भक्तपुर र पाटनलाई चिनिने गरेको सुनाउँदै गनी देवला देवीले आफ्नो छोरा लिएर भक्तपुर शहरमा गएर बसेको इतिहास रहेको सुनाउँदै यहाँबाट लागेको भग्नावशेष तलेजुको स्थापना त्यही गरिएको जनाए ।

पुरातत्व विभागबाट उत्खननको लागि आएका टोलीमा 'स्वास्थ्य विद ओम कुमार श्रेष्ठ, छबिकार रमेश श्रेष्ठ रहेका छन् । उत्खननको क्रममा भेटिएको अवशेषलाई संरक्षण गर्ने तयारप्रमुख साहले बताएका छन् । उनले ऐतिहासिक कार्य भएकोले संरक्षण गरी पथेटीकैस्थलको रूपमा विकास गर्ने प्रतिवद्धता समेत जनाए ।

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔँ।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउनु पहल गर्नु ।
- सरसफाईमा ध्यान दिऊँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गर्नु ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिउँ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गर्नु ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाउँ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट वञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गर्नु ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गर्नु ।
- सावुन पानीले हात धुने बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाउँ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मञ्चपान नगरी / नगराऔँ हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरूलाई पनि सावधानी गर्नु ।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गर्नु ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔँ ।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔँ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गर्नु ।
- आपांगता भएका नागरिक, जेठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔँ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गर्नु ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔँ र अवसरको फाइदा उठाऔँ ।

मुखियापट्टि मुसहरतिया गाउँपालिका

धनुषा, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔँ।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउनु पहल गर्नु ।
- सरसफाईमा ध्यान दिऊँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गर्नु ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिउँ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गर्नु ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाउँ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट वञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गर्नु ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गर्नु ।
- सावुन पानीले हात धुने बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाउँ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मञ्चपान नगरी / नगराऔँ हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरूलाई पनि सावधानी गर्नु ।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गर्नु ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔँ ।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔँ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गर्नु ।
- आपांगता भएका नागरिक, जेठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔँ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गर्नु ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔँ र अवसरको फाइदा उठाऔँ ।

पिपरा गाउँपालिका

महोत्तरी, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔँ।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउनु पहल गर्नु ।
- सरसफाईमा ध्यान दिऊँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गर्नु ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिउँ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गर्नु ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाउँ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट वञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गर्नु ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गर्नु ।
- सावुन पानीले हात धुने बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाउँ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मञ्चपान नगरी / नगराऔँ हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरूलाई पनि सावधानी गर्नु ।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गर्नु ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔँ ।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔँ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गर्नु ।
- आपांगता भएका नागरिक, जेठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔँ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गर्नु ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔँ र अवसरको फाइदा उठाऔँ ।

चन्द्रनगर गाउँपालिका

सलाही, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔँ।

- बालबिवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउनु पहल गर्नु ।
- सरसफाईमा ध्यान दिऊँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गर्नु ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । 'कर तिर्ने सभ्य नागरिकको परिचय दिउँ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिको भविष्य सुनिश्चित गर्नु ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाउँ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट वञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गर्नु ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गर्नु ।
- सावुन पानीले हात धुने बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाउँ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मञ्चपान नगरी / नगराऔँ हावाहुरीबाट हुने आगलागीबाट बच्न र अरूलाई पनि सावधानी गर्नु ।
- लैंगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गर्नु ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔँ ।
- बातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइवटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔँ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गर्नु ।
- आपांगता भएका नागरिक, जेठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔँ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गर्नु ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔँ र अवसरको फाइदा उठाऔँ ।

महोत्तरी गाउँपालिका

महोत्तरी, मधेश प्रदेश

स्वस्थ जीवनको लागि

DDC

राष्ट्रिय...

सांगठनिक संरचना बालस्तीनको विश्व प्रणालीको सिद्धान्तले आर्थिक रूपमा आदिवासी बाहुल्य रहेको देशलाई परीक्षेको देशको रूपमा उभ्याउने र परिष्कार देशहरूबाट सल्लोमा आर्थिक तथा कृषि उत्पादन लगायत प्राकृतिक श्रोतहरूको दोहन गरेर आफ्नो गरी देशा केन्द्रको उत्पादन ती देशहरूमा महेरीमा विक्री गर्ने उपाय अपनाउँदै आएका छन्। उनीहरू एकलोटी बजार कब्जा गर्दै प्रतिस्पर्धाको नाममा नाफा निचोर्ने र परिष्को देशहरूलाई परनिभर बनाउने योजनामा सफल भएको मानिन्छ। राष्ट्रिय मुक्ति कान्ति नेपाल ले विश्व प्रणालीको यस्तो उपनिवेशकारी भाष्य परिवर्तन गर्न सक्नु पर्छ। मूलबासी/आदिवासी समुदायको आफ्नै विकासित अर्थतन्त्र किनकी आदिवासीहरूको विश्ववृष्टिकोषले उनीहरूको इतिहास, राजनीति, दर्शन र अर्थतन्त्रको विकास गरेको हुन्छ। नेपालको आदिवासीहरूमा पनि आ-आफ्नै विश्ववृष्टिकोष रहेकोले उनीहरूको अर्थतन्त्र अस्तित्वमा रहनआएको बुझ्नुपर्दछ। यो अर्थतन्त्रले पुनः संरचित गर्न आवश्यक छ। तर गरी अर्थतन्त्रको वैकल्पिक विकास गर्न सक्नु पर्छ। यसले मात्र मूलबासी/आदिवासी सल्लाई टिकाउन सघाउदछ। उद्योग व्यापारमा कसरी मानव संसाधनको प्रयोग गर्ने भन्ने सवालको जवाफ अर्थतन्त्रको वैकल्पिक बाटोले दिन सक्नुपर्दछ।

अर्थतन्त्रको विकासमा गरिने आदिवासीहरूको सवाल कठिन होइन किनकी जल, जंगल, जमीन, तथा जनशक्ति र जडिबुटी वस्तुहरूमा गरेर बजारमा उपभोक्तालाई आकर्षित गरी लैजाने उदारवादी अर्थतन्त्रको चरित्र आदिवासी अर्थतन्त्रसित मेल खाँदैन। जल, जंगल, जमीन उनीहरूको आफ्नो सम्पत्ता र सङ्कलितित अत्योन्माहित सम्पत्ता राष्ट्रका यस अर्थमा ती प्राकृतिक श्रोत उपर उनीहरूको सामूहिक अधिकार हुन्छ र उनीहरूको नियन्त्रण एताहासिकालदेखि रहनआएको देखिन्छ। तर आधुनिक राज्य सल्लाे उनीहरूको नियन्त्रण हटाएर राज्यको नियन्त्रणमा ल्याउने काम गरिराएको छ। सांस्कृतिक सम्बन्धको निरन्तरता यसबाट टुट्ने गरेर र मूलबासी जानको विकासमा ठूलो अवरोध देखा पर्यो। यसबाट वातावरणीय असन्तुलन समेत देखा पर्यो। राज्य विभेदकारी भएको महसुस भयो। संस्कृति र विकासको अवधारणालाई कृषित तथा अर्थव्यवस्थाभरि हेला गर्ने पुगो। आधुनिकताको नाममा नष्कल गन्ने संस्कार आयात गरे।

अब वैकल्पिक अर्थतन्त्रमा संस्कृति र विकासको अवधारणालाई नै बलियोसंग उठाउन जरुरी देखिन्छ। यसलाई अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा जोड्ने नीति चाहिएछ। अर्थात् संस्कृति र विकासको सम्बन्धित विश्व बैक, अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा कोष लगायत विकासको संस्थाहरूले तय गरेको नीतिहरूको

ज्ञान मिमांशा चाहिएछ। त्यसको अर्थ विकल्पमा प्राणीगत पदार्त, होमपेट, साना तथा मझौला जनावरित, हस्तकला तथा चित्रकलायाह, मिपिला आर्ट, वीभा आर्ट, मोषा आर्ट, अटिप्की आदि, जालीय खानपानका सामग्री, जडिबुटी रोग उपचार विधि, परम्परागत शिपमा आधारित व्यवसायहरू, कट्टीर उद्योग सहकारीहरूको आधारमा विकास गरेर लैजान सकिन्छ। कृषि तथा पशुपालनलाई व्यवसायिक देशमा स्थानान्तरण गर्दै अर्थतन्त्रमा आदिवासीको पहुँच बढाएर लैजान सकिन्छ। विशेष गरी जल, जंगल, जमीन माथि आदिवासीको अग्राधिकार कायम, नीज कम्पनीहरू ती स्थानीय आदिवासी जनताहरूको पूर्वसूचित स्वतन्त्र जानकारको अधिकार तथा सहभागी विना त्यस क्षेत्रमा कुनै पनि योजना अगाडि बढाउन सक्ने छैन। निश्चित छ हो बन्मा नीज हो बन्का लगायीलाईको नियन्त्रण आवश्यक ठान्नु पर्दछ। भने विकल्पमा सहकारीको अवधारणा अन्तरगत समुदायको नियन्त्रण राख्न सकिन्छ। तसर्थ प्रथम राष्ट्रको पुनःउत्थानको प्रकृतिक श्रोत तथा साधन उपर भइआएको खुला अतिकमणलाई निशाना बनाएर त्यस विरुद्ध प्रतिरोध कार्यक्रमहरू जस्तै सामुदायिक वन नीति उपर हस्तक्षेप गरेर सहकारी वन नीति लागू गर्ने जस्ता बेचबिचनमा बाहिरिवाहरूको चलखेल र दलाली निरुत्साहित गर्ने, बाँध परियोजनाको जोडिमा विरुद्ध अभियान चलाउने, साना जलविद्युत आयोजना स्थानीय सत्ताको नियोजनलगायत सम्मान गर्ने, मझौला तथा ठूला जलविद्युत आयोजनाहरूमा स्थानीय जनताहरूको शेर सुनिश्चित बनाउने आदि कार्यक्रामिक रूपमा अगाडि बढाउन सकिन्छ। हुन्छ। यसले स्थानीय जनताहरूको आर्थिक एव प्राकृतिक श्रोतहरूमा पहुँच बढाउने काम गर्दछ। कस्युनितले भाष्य बनाए “राज्य सत्ता बन्दुकको नालबाट जानिन्छ”, त्यसो भए के हामीले पनि सत्ता प्राप्त गर्न बन्दुकको सहारा लिने त? सत्ता बन्दुकको नाममा मात्रै हुँदैन, पैसा अर्थात् अर्थतन्त्रको नियन्त्रणलाई पुन पैसा हुन्छ भन्ने भाष्य स्थापित गर्नुछ। पुँजीवादी युगमा बजारको तिकै महत्व छ। बजारलाई तीन तरिकाले प्रभावित वा नियन्त्रित गर्न सकिन्छ। बजार वा अर्थतन्त्रलाई प्रभावित गर्ने पहिलो तरिका भनेको व्यापक हस्तगतहरू हो। दोस्रो तरिका भनेको उत्पादन, विनिमय माथि नियन्त्रण गर्नु सक्नु हो तेस्रो तरिका भनेको मोडुदा अर्थतन्त्रको आधारमा बृद्धि गराएर बजारलाई प्रभावित गरिनु हो। हामी तीलाई तरिका अपनाउनु परीछ। अहिले हामी देशहरूका छौं मुख्यतः बजार दलाल पुँजीपति (दलाली गरेर जम्मा गरेको पुँजी) र बैकहरूको हाथमा छ। अर्थतन्त्रको अवधिमा नै उनीहरूको हातबाट बजार मुक्त गर्न सकि्यो भने जनताको निम्ति पनि राहत हुने र कान्ति पनि सफल हुन सक्ने सम्भावना रहन्छ। बजार बैकबाट मुक्त गराउनको निम्ति यसो

नीति एवं अनुशासनमा आधारित व्यापक सहकारी अभियान (उत्पादन, उपभोग, निर्माणमय संघ सम्बन्धित)चलाउने र कोपरेट हाउस मार्फत बजारको विनिमयमा हस्तक्षेप गर्नु आवश्यक हुन जान्छ। सहकारी अभियान नै यस्तो सामूहिक व्यवसायिक संस्था हो जसमा सबै सहभागीहरूको पुँजीको आधारमा होइन सहभागीताको आधारमा समान मताधिकारको हक र सुविधाको पल्याभूत गर्नु गर्दछ। जनतन्त्रमा अभियानको रूपमा शुरू गरेको समुदायिक पुँजी र थप सहितको सहकारी व्यवसायले छोटी अर्थमै विश्वको समृद्ध देशको पंतीमा समावेश हुन सफल भएको देशहरू छन। तसर्थ सहकारी अभियानले बैकको एकाधिकार पनि निस्दिन्छ। देश पनि सफा हुन्छ। यसो गर्ने सकि्यो भने जनता र कान्तिाको निम्ति फाइदाजनक हुन्थ्यो। तसर्थ यो तत्त्वको निम्ति सम्पन्न गर्ने रूपले तरिका अपनाउनु पर्छ। तर त्यसको निम्ति पहिलो कार्य भनेको हाम्रो सत्ता आए अर्थतन्त्रमा व्यापक कायचलट हुने विश्वास दिलाउनु पर्छ।

हामी ‘राष्ट्रिय मुक्ति कान्ति’ मा छौं। यो एउटा आन्दोलन हो, कान्ति हो। कान्ति स्पष्ट रूपमा राजनीतिक क्षेत्रमा कान्ति गछ, सामाजिक-सांस्कृतिक क्षेत्रमा कान्ति गछ, आर्थिक क्षेत्रमा कान्ति गछ। एउटा विद्रोही संगठनले आर्थिक क्षेत्रमा कान्ति गछ् भन्ने लक्ष्य राख्दा कतिलाई अत्रोडो पनि लाला तर सरकार वा अहिलेको अर्थेवाहिक राज्य सरकारमाथि भरोसा गरेर देश समृद्धिको शिपामा जान सक्ने देखिँएन। अब नेपालको मौजुदा अर्थतन्त्रलाई गर्न आर्थिक क्षेत्रमा व्यापक कान्ति आवश्यक भैसकेको छ। पहिला राजनीतिक परिवर्तन हो, अनि आर्थिक कान्ति गरौला भनेर पखने अवस्था छैन। त्यसैले अब मूलबासी-आदिवासीहरूको भुमी, प्राकृतिक स्रोत, ज्ञान, प्राविधि, सीप, उत्पादन, व्यापार-वाणिज्य, उद्योग आदिलाई संगठित गरिने छ। जसको निम्ति अन्तर्राष्ट्रिय थप संगठन महासभा १९९, आदिवासी अधिकार सम्बन्धि सयुक्त राष्ट्रिय घोषणा (अनर्डीए), मानव अधिकार सम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय घोषणा पत्र, जातीय विरुद्धको उर्ध्वन घोषणा पत्र जस्ता अन्तर्राष्ट्रिय व्यवस्थाहरू तथा राष्ट्रिय रूपमा नेपालको अन्तरिम संविधान तथा आदिवासी जनताधिकार कानुनको अधिन रही आदिवासीहरूको भुमी, प्राकृतिक स्रोत, ज्ञान, प्राविधि, सीप, उत्पादन, व्यापार-वाणिज्य, उद्योगमाथिको नैसर्गिक अधिकार स्थापित गरिनेछ। अर्थ तथा योजना निर्माण अन्तर्गत नै “प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानि (एफडीआई)” डेरुक्” निर्माण गर्ने सो डेरुक् मार्फत अन्तर्राष्ट्रिय लगानी नीतिको अध्ययन गर्न, लगानीकर्ताहरू तथा उनीहरूको स्थानीय एजेन्टहरूसँग गोप्य सम्बन्ध विस्तार गर्ने, विदेश तथा प्रवासमा रहेका पास्त्रि समर्थक मिट्टीहरू मार्फत पनि एफडीआई भित्र्याउने वातावरण बनाउनु पर्छ। अहिलेको कर्मकाण्डी लगानी सम्बल र

राष्ट्रिय नीतिकै कारण त्यो सम्भव छैन। अब हामी अगाडी बढ्नु पर्दछ। हामी वैदेशिक राज्यप्राप्तिको हामीले विपुलको राज्यको अर्थतन्त्र आगामी १० वर्षभित्र अर्थात् २०२५ सम्म १०० विलियनभन्दा बढीको अर्थतन्त्रमा पुग्नका लागि एपाई सक्छौं। जापानका तत्कालीन प्रधानमन्त्री हायातो इकेदाको सन् १९६० मा घोषणा गरेका एिए- डेरुक्मा इवलिङ चलाए/ यही योजनाका कारण जापानको अर्थतन्त्र १२ प्रतिशतको लक्ष्यबाट बृद्ध भई ७२ प्रतिशतभन्दा माथि पुग्यो र ७ वर्षमै दुई गुना ठूलो बन्यो/। भारतका प्रधानमन्त्री नेरेन्द्र मोदीके अनुसार हेने हो भने देशको आर्थिक बृद्धि अनुभव र निर्माणका लागि यद्येष्ट लगानी भित्र्याउने वातावरण निर्माण गर्ने सरकारको नेतृत्व गर्नेले “वेल्सम्मान” को मुहूर्तलाई अभावकारी रूपले निभाउनेछ। तर, लगानीका लागि के विकीमा राखेका छौं भनेर कुरा पनि महत्वपूर्ण हुन जान्छ/। महत्वपूर्ण कुरा ‘हाम्रो अर्थतन्त्रमा लगानी गर’ भन्नाका लागि अहिले नेपालले बेचिरेहका कुरा के हुन् त भनेर प्रष्ट हुन जरुरी छ/। सँगै केही प्रश्नहरू स्वाभाविक रूपमा उठ्छ- किसिमत, समृद्ध र सुखी भविष्यपति देशको नेतृत्वले जागाएको आशा-भरोसा के हो? स्वाब्दा र भारतको अनुभव हेर्दा देश वा बजारको विकास र समृद्धिको स्पष्ट राष्ट्रिय दृष्टिकोण, त्यसलाई लक्ष्यसम पुर््याउने दृढ राजनीतिक नेतृत्व र नीतिगत स्थिरता महत्वपूर्ण छ/। १४० करोडको जनसंख्या र ४ विलियन (४ पछाडि १२ सन्ता) इलभभन्दा बढीको अर्थतन्त्र भारत अहिले विश्वमा दूत आर्थिक बृद्धि भइरहेको देशमा पर्छ/। अन्तर्राष्ट्रिय मुद्राकोषका अनुसार सन् २०२४-२५ मा भन्नुं ६ प्रतिशत हातराहरीमा भारतको अर्थतन्त्र बढ्ने आकलन छ/। गत ९ वर्षमा प्रत्यक्षतः आइ ४५ प्रतिशतले बढेर भारत विश्वको नौवाट पाँचौ ठूलो अर्थतन्त्रमा उल्लेको छ/। आगामी दुई-तीन वर्षमै जापान र जर्मनीलाई उछिर्ने भारत अमेरिका र चीनसँगै विश्वको तेस्रो ठूलो अर्थतन्त्र बन्दै छ/। अर्थेवाहिक राज्यप्राप्तिर बाहिर “एफडीआई” र “प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानि (एफडीआई)” डेरुक्” निर्माण गर्ने सो डेरुक् मार्फत अन्तर्राष्ट्रिय लगानी नीतिको अध्ययन गर्न, लगानीकर्ताहरू तथा उनीहरूको स्थानीय एजेन्टहरूसँग गोप्य सम्बन्ध विस्तार गर्ने, विदेश तथा प्रवासमा रहेका पास्त्रि समर्थक मिट्टीहरू मार्फत पनि एफडीआई भित्र्याउने वातावरण बनाउनु पर्छ। अहिलेको कर्मकाण्डी लगानी सम्बल र

पर्दछ। पहिलो चित्र चेन्दा करोडी पयेंटक भित्रिन्छ दोस्रो चित्र चेन्दा डाइरेक्ट पैसा आउछ र निरन्तर बढाइरहन्छ। विपुलको निम्ति लगानी गर्ने पनि भारतलाई नै भन्न सकिन्छ। यो अवस्थामा हामी सग उजो अत्याधिक हुन्छ। उजो भए नै खाडी मुलुकमा लगानीकर्ताहरू उद्योग लगाएका हुन, हामीकहाँ पनि संसारभरका लगानीकर्ताहरू भूमिमेन हन्छ, रोजगारीका व्यापक सम्भावनाहरू खुल्ने छ। तर औपनिवेशिक सरकार जो वस्तुगत रूपमा छुद्रम राष्ट्रबाट त्तर सारमा दलाल राष्ट्रवादी छन् तिनीहरू यो सव गर्न चाहदैन। हामी अहिल्यै सरकार होईनो तर लगानी भित्राउन प्राइमेट सेक्टर दू प्राइमेट सेक्टर सक्छौं। जलविद्युत तथा उद्योगको निम्ति आवश्यक हुने आदिवासी सहभाति (एफपिक) मा हाम्रो वैधानिक सत्ताको योगदान हुने र चाडै राष्ट्रिय मुक्ति कान्ति पनि सम्पन्न हुने र्दछ। आगामी सन् २०३४ भित्र नेपालको अर्थतन्त्रलाई ५०० विलियन डलरको बनाउने लक्ष्य लिएका छौं/। १२ प्रतिशतको आर्थिक बृद्धिदर हासिल गर्न सके १० वर्षमा नेपाल ५०० विलियन डलरको अर्थतन्त्र बन्न गाडी देखिँदैन/। जस्तो के हरित हाइड्रोपल, विद्युत, पर्यटन, जैविक सेती, नेपाललाई क्षेत्रीय वित्तीय केन्द्र बनाउनेछ। भारत र चीन जोड्ने व्यापारिक सञ्जालसमम उर्दे क्षेत्रमा ठूलो सम्भावना छ/। आगामी दस वर्षमा मुलुकमा तिन सय पचास अब इलभभन्दा बढी लगानी हुने र जसमयै दुइ सय पचास अब डलर निजी क्षेत्रबाट मात्र हुने र त्यसको निम्ति एफडीआई भित्राउन हामी पहल गर्ने लक्ष्य लिएका छौं। विश्वका प्राइमेट सेक्टरलाई कनिम्न सक्छौं। के हामी सरकार बनाउँछौं छ, रायको काया पलट गर्दैछौं यो प्रकृयाबाट मुलुकमा ७५ लाख भन्दा बढी नया रोजगारीको समेत सिर्जना हुनेछ। भारतीया अर्थतन्त्र राम्रो भएको छण्डमा जनशक्तिको समेत आवश्यकता पर्ने भएको हुँदा हाम्रो वेरोजगारी समस्या हल गर्न थप मदत हुने नै छ। नेपालको डेरुक् अहिलेको भन्दा तिन गुना बढेको छ। यसको निम्ति रेट कन्भर्सन डेलोमामार्फत वातावरण बनाईने छ। नेपाली युवकसाथी, निजि क्षेत्र सँगै सचेतता पुर्वक राष्ट्रिय मुक्ति कान्तिाक संगठन संगठनलाई आर्थिक टेट ओभर(कियाकण्पा) संग पनि जोड्नु पर्दछ।

स) राजनीतिक पावार बृद्धि योजना एवं सांगठनिक संरचना राष्ट्रहरू कालि सांस्कृतिक समुदाय बृद्धि वरु साक्षा राजनीतिक परिधान र होइन सामाजिक संस्थाहरू भएको सामाजिक-राजनीतिक अंगहरू हो यसम एउटा राष्ट्र भित्र आफ्नै राजनीति, अर्थतन्त्र, धर्म-संस्कृति तथा आन्तरिका शक्ति अस्तित्व हुन्छ। पुरक अंगको रूपमा रहदै पुगी स्वयंसेविको भवना तथा मर्मलाई आत्मासाथ गर्दै हाम्रो राजनीति, अर्थतन्त्र, धर्म-संस्कृति तथा आन्तराशक्तो

सुरुवा गर्ने अग्रदस्ताको गठन अनिवार्य भएको हो। हिसावत तयारी जनताको तयारी तह सम्म पुर््याउनु तथा अग्रदस्ता पनि जनताको तह सम्म पुर््याउनेको निम्ति हामीले एउटा नारा तय गर्नु पर्दछ “हरेक जनता सेना, हरेक हात हाथियार”। खासगरी अग्रदस्ताको निम्ति उच्च समर्पण र बलिदानको भावनाले ओगोर्पत, जुनका साथ अतिवभाव तथा कठिनाई सामना गर्न सक्ने क्षमता भएको, कान्तिकारी विचारद्वारा प्रशिक्षित, उच्च बौद्धिक विश्वासायुक्त तथा आध्यात्मिक शक्ति विकास भएको, उच्च सांगठनिक, राष्ट्रिय तथा सांस्कृतिक अनुशासनद्वारा बाधिएका तथा उच्चतरको मानसिक तथा शारीरिक स्वस्थता, सुबलता तथा तालिम गरीर कान्तिकारी श्रोताहरूको अतिवभावको रूपमा वा त्यस्तो अग्रदस्ताले विना कान्ति सम्भव हुने सक्दैन। अग्रदस्ताको निम्ति आत्मगत तयारी उच्च चाहिएछ। केही शुद्धान्त -

(क) आत्मगत तयारी जाति अगाडी बढ्दै अग्रदस्ता संगठन तथा आध्यात्मिक शक्ति अनुत्पात्ता बढ्दै जान्छ। (ख) जनताको आत्मगत तयारीको तह सम्म पुग्नु मै हाम्रो आग्रदस्ताको सफलता छ। सफलताको दायाफ कर्मचिन्ता गर्दै जाने, सफ्ट पावरको स्रोतबाट हाड पावर बनाउँदै जाने। (ग) संगठनमा आवद्ध भेटान (सम्पन्न, निर्रजग वा मास लिडर) हाडै पनि भेनाडाइ (अग्रदस्ता) मा परिणत गर्ने नीति अवलम्बन गरिनु पर्छ यो भेटान दू भेनाडाइ शुभ हो। तसर्थ सांस्कृतिक अनुशासनको निम्ति ५ संगठनिक कार्य र ४ नीतिगत कार्य आवश्यक छ। अग्रदस्ताले राष्ट्रिय मुक्ति कान्ति नेपाल ले तय गरेको अभियान सघर्ष र विद्रोह भई यी ३ चरणमा के के गर्ने आ आफ्नै कार्ययोजना समेत तय गर्नु पर्दछ।

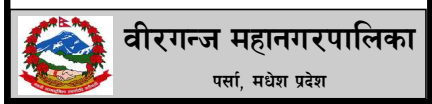
अग्रदस्ताको (पाच) ५ संगठनिक कार्य १) योष्ट्र इण्डिजनिस्ट लिगाछौं। राष्ट्रिय मुक्ति कान्तिाे शांतिपूर्ण तर सशक्त समर्थ एवं विद्रोहको तयारी गरेको हुँदा शसको निम्ति अग्रदस्ताको आवश्यकता परेको हो। योग इण्डिजनिस्ट लिग अग्रदस्ता (हाड पावरको न्युक्नियस हो। यो राष्ट्रिय मुक्ति कान्तिा नेपालको एक प्रमुख अंग रहेको यो संगठनको राष्ट्रिय मुक्ति कान्तिा नेपालका संयोजकले योजना निर्माण, कमाण्ड र रिपोर्टिग लिग हुनेछ। शांतिपूर्ण सशक्त कान्तिाको निम्ति हुने प्रश्रान वा हतताले गैरभार्षि जनताको सुरुवाको निम्ति यो पूरा तालिम व्यापक हो जो हुने हरेक अहिंसात्मक सघर्षमा सिधा अगाडी सरभागि हुन्छ। योष्ट्र इण्डिजनिस्ट लिगले सघर्षलाई शांतिपूर्ण र सशक्त बनाउँछ। योष्ट्र इण्डिजनिस्ट लिगाछौं। यस कान्तिाको औपरीएच-फोर्स ‘इडिरेक्ट पाटिडिमिशन ईन हस्टडीएच-फोर्स’ को रूपमा रहने छ। डीपीएच-फोर्स

कमरा....

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

‘त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔ’

- बालविवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउन पहल गरी ।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरी ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । ‘कर तिरी सम्भ्य नागरिकको परिचय दिऔ’ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिाेको भविष्य सुनिश्चित गरी ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरी ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरी ।
- सावुन पानीले हात धुनुले बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाऔ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरी/नगराऔ। हावाहुरीबाट हुने आगालगीबाट बच्औ र अरूलाई पनि साबधानी गरी ।
- लैगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गरी ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔ ।
- वातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइबटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरी ।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गरी ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔ र अवसरको फाइदा उठाऔ ।

वीरगन्ज महानगरपालिका

पस, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

‘त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔ’

- बालविवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउन पहल गरी ।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरी ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । ‘कर तिरी सम्भ्य नागरिकको परिचय दिऔ’ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिाेको भविष्य सुनिश्चित गरी ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरी ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरी ।
- सावुन पानीले हात धुनुले बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाऔ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरी/नगराऔ। हावाहुरीबाट हुने आगालगीबाट बच्औ र अरूलाई पनि साबधानी गरी ।
- लैगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गरी ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔ ।
- वातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइबटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरी ।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गरी ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔ र अवसरको फाइदा उठाऔ ।

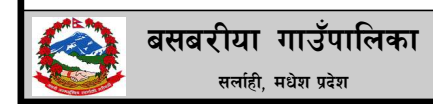
मटिहानी नगरपालिका

महोत्तरी, मधेश प्रदेश

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

‘त्यक्तिगत घटना दर्ता गरी त्यसबाट हुने फाइदा लिऔ’

- बालविवाहलाई निरुत्साहित गरी र विवाह गर्ने उमेर २० वर्षपछि मात्र गरी / गराउन पहल गरी ।
- सरसफाईमा ध्यान दिउँ र फोहोर मैला जथाभावी नफालौ ।
- सार्वजनिक जग्गामा घर / टहरा निर्माण नगरी र सार्वजनिक सम्पत्तिको संरक्षण गरी ।
- कर तिर्नु सबै नागरिकको कर्तव्य हो । ‘कर तिरी सम्भ्य नागरिकको परिचय दिऔ’ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ता समयमै गरी र आफ्नो सन्ततिाेको भविष्य सुनिश्चित गरी ।
- सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔ, कुनै बालबालिकालाई शिक्षाबाट बञ्चित नगरी साथै बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरी ।
- खुला ठाउँमा दिसापिसाव नगरी र खुला दिसापिसाव मुक्त अभियानमा सहयोग गरी ।
- सावुन पानीले हात धुनुले बानी बसालौ । अरूलाई पनि सिकाऔ ।
- सार्वजनिक स्थलमा धुम्रपान मध्यपान नगरी/नगराऔ। हावाहुरीबाट हुने आगालगीबाट बच्औ र अरूलाई पनि साबधानी गरी ।
- लैगिक हिंसा विरुद्धको आवाज बुलन्द गरी र त्यसको अन्त्य गरी ।
- वैदेशिक रोजगारमा गएर स्वदेश फर्किसकेपछि एकपटक अनिवार्य रूपमा स्वास्थ्य परीक्षण गराऔ ।
- वातावरण संरक्षणका लागि प्रत्येक घर परिवारले आफ्नो घर वरपर दुइबटा विरूवा अनिवार्य रूपमा रोपी हरियाली, स्वच्छ र सुन्दर बनाऔ ।
- उपभोक्ता आचारसंहिता पालना गरी ।
- अपांगता भएका नागरिक, जेष्ठ नागरिक र एकल महिलाको परिचयपत्र समयमै लिऔ । अधिकारको पूर्ण उपभोग गरी ।
- सामाजिक स्वास्थ्य विमा गराऔ र अवसरको फाइदा उठाऔ ।

बसबरीया गाउँपालिका

सलही, मधेश प्रदेश

विश्व परिवेश

भारतको मानवीय सहायता: 'वसुधैव कुटुम्बकम्'को प्रतिवद्धता

भारतले प्राकृतिक र मानव निर्मित विपत्तिहरूको केला अन्य देशहरूलाई तत्काल राहत र सहायता प्रदान गरेर आफ्नो मानवतावादी कूटनीतिक भूमिका देखाएको छ। यसरी, 'वसुधैव कुटुम्बकम्'को दर्शनमा आधारित भारतको विश्वासले विश्वलाई एक परिवारको रूपमा हेर्ने सोचलाई साकार बनाएको छ।

विकट परिस्थितिमा भारतले आपत्कालीन सहायता प्रदान गर्ने उदाहरण धेरै छन्। हालै मात्रै, भारतले बोलिभिया र बानुअतु जस्ता देशहरूलाई ठूलो राहत सहयोग प्रदान गरेको थियो। बानुअतुमा ७४ म्याग्निट्युडको भूकम्पबाट प्रभावित भएपछि, भारतले तत्काल ५००,००० डलर राहत प्रदान गरेको थियो। त्यसैगरी, भियतनामलाई 'टापफून यागी' प्रभावित अवस्थामा २५

टन राहत सामग्री पठाएको थियो। यसैगरी, भुबामा ओरुपीचे भाइरस महामारी फैलिएको बेला, भारतले ९० टन मेड इन इन्डिया सार्किय फार्मास्युटिकल प्रटकल पठाएको थियो, जसले स्थानीय औषधि निर्मातालाई आवश्यक औषधिहरू उत्पादन गर्न सहयोग पुर्यायो।

भारतको यस्तो त्वरित र प्रभावकारी सहयोगले केवल एकता र सहिष्णुता दर्शाउन मात्रै सीमित छैन, बरु यसले कूटनीतिक र सामरिक सम्बन्धहरू थप सुदृढ बनाएको छ। यसको उदाहरण टर्की र सिरिया जस्ता संकटग्रस्त देशहरूमा देखाईन्छ, जहाँ भारतले 'अप्रेन दोस्त' अभियानमार्फत

तत्काल राहत र खोजी टीमहरू पठायो। यही दर्शनले भारतलाई न केवल आफ्नो छिमेकी देशहरूसँग, तर विश्वव्यापी स्तरमा पनि संकटको समयमा पहिलो उत्तरदाता रूपमा देखाउन सक्षम बनाएको छ। यो दृष्टिकोणले सबै देशलाई सहयोग गर्न भारतको प्रतिवद्धतालाई थप बलियो बनाएको छ, जसले मानवतावादी कूटनीतिलाई अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा भारतको प्रमुख सम्पत्ति बनाएको छ। अन्ततः भारतको मानवतावादी सहायता प्रकट गर्ने तथ्याङ्कले स्नेह र सहयोगको भावना, विश्वास र सँकटग्रस्त अवस्थामा, मानवतावादी कूटनीतिक क्षेत्रमा भारतको अमूल्य भूमिका देखाउँछ। -इण्डिया न्यूज नेटवर्क

भारत-युरोपेली संघ सम्बन्धलाई सबल बनाउन छलफल

प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले जनवरी ७, २०२५ मा युरोपियन काउन्सिलका अध्यक्ष एन्टोनियो कोस्टालसँग रचनात्मक संवाद गर्नुभयो। यस वाताले भारत-युरोपेली संघ रणनीतिक साझेदारीलाई सुदृढ गर्दै आपसी चासोका विश्वव्यापी मुद्दाहरूलाई सम्बोधन गर्ने उद्देश्य लिएको थियो।

रणनीतिक साझेदारी सुदृढ गर्दै प्रधानमन्त्री मोदीले युरोपियन काउन्सिलका अध्यक्षको रूपमा कारभार सम्हालेकोमा अध्यक्ष कोस्टालाई वधाई दिनुभयो। दुवै नेताहरूले विगत एक दशकमा भारत-युरोपेली संघ रणनीतिक साझेदारीमा भएको उल्लेखनीय प्रगतिलाई स्वीकार गर्दै यी सम्बन्धहरूलाई अझ सुदृढ पार्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गर्नुभयो।

सहकार्यका मुख्य क्षेत्रहरूमा व्यापार र लगानी, प्रविधि तथा डिजिटल अर्थतन्त्र, र हरित ऊर्जा सामेल थिए। दुवै पक्षले पारस्परिक लाभदायक स्वतन्त्र व्यापार सम्झौता छिटो निष्कर्षमा पुऱ्याउनुपर्ने आवश्यकता औल्याए, जसले आर्थिक सहभागिता बृद्धि गर्ने, व्यापार अवरोध घटाउन र लगानीको अवसरलाई प्रबर्द्धन गर्ने अपेक्षा गरिएको छ।

वाताले अत्याधुनिक प्रविधि र नवीकरणीय ऊर्जा पहलहरूमा सहकार्यको सम्भावनालाई पनि उजागर गर्‍यो। विश्वव्यापी जलवायु तथ्यअनुसार, दुवै पक्षले हरित ऊर्जामा विशेष गरी नवीनताका लागि साझा दृष्टिकोण व्यक्त गरे। यस वर्षको अन्त्यति भारतमा आयोजना हुने भारत-युरोपेली संघ शिखर सम्मेलनको प्रतीक्षामा, नेताहरूले यसको सम्भावनालाई सकारात्मक रूपमा हेरिरेहेका छन्।

अध्यक्ष कोस्टाले भने, "भारत हाम्रो प्रमुख वैश्विक साझेदार हो। अब हाम्रो सम्बन्धलाई अझ मजबुत बनाउने र नयाँ रणनीतिक कार्यसूचीमा संलग्न हुने समय आएको छ। यस वर्षको अन्त्यतिर हुने युरोपेली संघ-भारत शिखर सम्मेलनको प्रतीक्षा गर्दछु।"

भूराजनीतिक चुनौतीहरूको सामना गर्दै प्रधानमन्त्री मोदी र अध्यक्ष कोस्टाले क्षेत्रीय तथा विश्वव्यापी घटनाक्रमबारे विचारविमर्श गर्दै साझा सुरक्षा चिन्ताको महत्व र अन्तर्राष्ट्रिय कानूनको पालना गर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो। युरोप र एसियामा भूराजनीतिक चुनौतीहरू सम्बोधन गर्ने सहकार्यको महत्वबारे चर्चा गरियो।

प्रधानमन्त्री मोदीले सामाजिक सञ्जालमा लेख्नुभयो, "अध्यक्ष एन्टोनियो अकोस्टालसँग कुराकानी गर्न पाउँदा खुशी लाग्यो। भारत र युरोपेली संघ प्राकृतिक साझेदार हुनु हामी प्रविधि, हरित ऊर्जा, डिजिटल क्षेत्र, व्यापार, र लगानीका क्षेत्रमा भारत-युरोपेली संघ रणनीतिक साझेदारीलाई अझ मजबुत बनाउन नजिकबाट काम गर्ने प्रतिवद्ध छौं।"

अध्यक्ष कोस्टाले पनि यसै भावना व्यक्त गर्दै सामाजिक सञ्जालमा लेख्नुभयो, "मेरो शीर्षकालीन मित्र, भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी सँग केरि कुराकानी गर्न पाउँदा खुशी लाग्यो। हामीले २०१७ मा एकअर्काको लागि हौं, जब उहाँले मलाई प्रवासी भारतीय दिवसमा आमन्त्रित गर्नुभएको थियो। हामीले साझा चिन्ताहरूलाई सम्बोधन गर्दै नयाँ रणनीतिक कार्यसूचीमा सहकार्य गर्नेछौं।"

सहकार्यको नयाँ दृष्टिकोण साझा लोकतान्त्रिक मूल्यहरू र आर्थिक तालमेलमा आधारित भारत-युरोपेली संघ सम्बन्धले पहिल्ला वर्षहरूमा उल्लेखनीय वृद्धि गरेको छ। दुवै नेताहरूले सुरक्षात्मक सहयोग, जलवायु कार्य, र सांस्कृतिक आदानप्रदानका विभिन्न क्षेत्रहरूमा यो

साझेदारीलाई विस्तार गर्ने महत्त्वलाई स्वीकार गर्नुभयो। आतंकवाद विरोधी उपायहरूलाई सुदृढ पार्दै क्षेत्रीय स्थायित्व सुनिश्चित गर्ने, र नवोच्चारण तथा नीति संलग्नतामार्फत जलवायु परिवर्तनको सामना गर्नका लागि प्रायसहरू प्राथमिकतामा राखिएको छ। नेताहरूले शैक्षिक आदानप्रदान, पर्यटन, र कला तथा संस्कृतिका सहकार्यलाई प्रोत्साहन गर्ने महत्त्व दिनुभयो।

प्रधानमन्त्री मोदी र अध्यक्ष कोस्टालीचको टेलिफोन वार्ताले भारत-युरोपेली संघ रणनीतिक साझेदारीलाई थप सुदृढ पार्ने दिशामा महत्त्वपूर्ण कदम चर्नित गरेको छ। आर्थिक र रणनीतिक चासोहरूलाई तालमेल गर्दै, दुवै पक्षले आफ्ना जनताका लागि मात्र नभई विश्वव्यापी स्थायित्व र समृद्धिको लागि लाभदायक सम्बन्ध निर्माण गर्ने लक्ष्य राखेका छन्।

दुवै नेता आगामी भारत-युरोपेली संघ शिखर सम्मेलनको तयारी गर्दैगर्दा, यी सम्बन्धले विश्वव्यापी चुनौतीहरूको समाधान गर्ने र उदीयमान अवसरहरूको फाइदा उठाउन सहकार्य र भविष्यमूखी साझेदारीका लागि साझा दृष्टिकोणलाई प्रबलित गरिनेछ। -इण्डिया न्यूज नेटवर्क

जिल्ला समाचार

जनमत पार्टीद्वारा निःशुल्क आँखा शिविर सम्पन्न, १४० जनाको चेकजाँच

वीरगन्ज । जनमत पार्टी पर्सामा आयोजनामा निःशुल्क आँखा शिविर सम्पन्न भएको छ। वीरगन्ज महानगरपालिका वडा नम्बर १६ इनचामा शिविर सम्पन्न भएको हो। संसारीमाई धर्मशालामा आयोजित शिविरमा एक सय ४० जनाको आँखाको चेकजाँच गरिएको छ। जसमध्ये २४ जनामा मोतियाबिन्दुको समस्या फेला परेको जनमत पार्टीका पर्स अध्यक्ष ओमप्रकाश सर्वाले बताए। उनका अनुसार मोतियाबिन्दु देखिएकाहरूको वीरगन्ज सामुदायिक आँखा अस्पतालमा शनिवार निःशुल्क शल्यक्रिया गरिनेछ। शिविरमा वीरगन्ज सामुदायिक आँखा अस्पतालका डा. महेश सिंह धामी लगायतको टोलीले आँखाको चेकजाँच गरेका थिए। पार्टीले जिल्लाका गरिव तथा विपन्न नागरिकलाई मध्यनजर गर्दै आँखा चेकजाँचको अभियान सुरु गरिएको बताए। ग्रामिण इलाकाका नागरिकहरू स्वस्थ सेवाको पहुँचमा आउनबाट बञ्चित हुने तथा उनीहरूमा सूचनाको अभाव समेत रहने भएकाले अभियान नै चलाएर चेकजाँच सुरु गरिएको उनले जनाए। उनका अनुसार यो अभियान निरन्तर चल्नेछ। कार्यक्रमा केन्द्रिय सदस्यहरू मिश्रालाई प्रसाद, रम्या मिश्र, नेताहरू सुजित चौधरी, कुञ्जसोरो कलवार, राजनरायण मिश्र, नरेश राम, सत्युग साह, सिक्केन्द्र राम, सजय सिंह, निरंशु महतो, लोकेश कर्ण, तुलसीराम लगायतको सहभागिता रहेको थियो।

चितवनमा आईटी आर्मीको कमिटी गठन

चितवन । ग्राम जनता पार्टी (अजपा) निकटको आईटी आर्मी चितवन जिल्ला कमिटी गठन भएको छ। जिल्लाका साहको अध्यक्षतामा १ सय ११ सदस्यीय चितवन जिल्ला कमिटी गठन भएको हो। कमिटीको उपाध्यक्षमा आराम भन्सारी, सुनिलकुमार म्हेरा, कुंभेश चौधरी सचिवमा निरञ्जकुमार यादव सहसचिवमा सुनिलकुमार यादव, निमेष अंसारी र मोक्षायामा सरिता साह रहेको आईटी आर्मीका संरक्षक विष्णु प्रसाद आर्य पाएको जनाएको छ। आईटी आर्मीका अध्यक्ष चन्द्रभूप साह र महासचिव नरेश तुराहाले आज जना गरी गरेको विजयी अनुहार सदस्यहरूमा सन्तुष्टिमा छ, कोर्तिक गुरुङ, पित्तु कुमार यादव, कल्याणकुमार यादव, आयु चौधरी, रञ्जित सिंह, मन्दीप साह, लभ यादव, सत्यम जयसवाल, भारगम कर्ण रहेका छन्। यसैगरी सदस्यहरूमा रोजनकुमार महतो, हंसन मिश्र, श्यामल कार्की, प्रभात झा, रितिका शर्मा, इप्सु सहनी, शिवम गुप्ता, लालबाबु सहनी, फरज यादव, सुनिल यादव, मुनेश कुमार मुखिया, सन्तोष श्रेष्ठ, विकेश साह, राजाबाबु कुमारी, नितेश शर्मा, दिपा केसी, सजिला श्रेष्ठ, एम्मे ठुलाना लगायतका रहेका छन्।

कर्तव्य ज्यान मुद्दामा फरार अभियुक्त आफै

प्रहरी समक्ष हाजिर

राकेश यादव, रैतहट । कर्तव्य ज्यान मुद्दामा फरार रहेका एक जना आरोपित प्रहरी समक्ष आफै हाजिर भएका छन्। स्थानीय राजदेवी नगरपालिका वडा नम्बर १ निवासी २० वर्षीय राम नरेश राय यादवले जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा आफै उपस्थित भएका हुन्। २०७९ साल फाल्गुन २४ गतेका दिन स्थानीय २५ वर्षीय गजेन्द्र दासको कूटपिटाबाट भएको मृत्युको घटनामा फरार रहेका आरोपित यादव करिब २ वर्षको अन्तरालमा पक्राउ परेका हुन्। कर्तव्य ज्यान मुद्दामा फरार रहेका आरोपितको परिवारलाई अनुसन्धानमा सहयोग गरे सजामा छुट्ने कानुनी व्यवस्था रहेको भनी प्रहरीले दिएको कानुनी परामर्शको कारण यादव हाजिर भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय रैतहटले जनाएको छ।

सवारी दुर्घटनामा मोरङमा तीन जनाको मृत्यु

मोरङ । जिल्लाको विर्तामोड छुट्टाछुट्टा स्थानमा सवारी दुर्घटनामा परी तीन जनाको ज्यान गएको छ। उर्लावारी नगरपालिका-५ स्थित सडकमा प्रेश १-०२-०४५ प २४६० स्कटर अनियमित भई शुकुवार साँझ दुर्घटना हुँदा स्कटर चालक उर्लावारी नगरपालिका-५ भुम्लुवा बस्ने ४५ वर्षीय नरेन्द्र गुरूङको मृत्यु भएको छ। दुर्घटनामा गम्भीर घाइते भएका उनको मृत्यो अस्पताल विराटनगरमा उपचारको क्रममा भएकी थियो। यसैगरी मोरङ, रोसी नगरपालिका-३ रोजनीस्थित सडकमा को २ त ५४१६ नम्बरको ट्याक्टर अनियमित भई शुकुवार दिउँसो दुर्घटना हुँदा सव्यालक रोसी नगरपालिका-३ रविश टोल बस्ने १८ वर्षीय सूरज पञ्चवानको मृत्यु भएको छ। सूरजले उक्त ट्याक्टर चलाउने क्रममा दुर्घटना भई गम्भीर घाइते भएका उनको रोसी अस्पतालमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको हो। हाल फरार ट्याक्टर चालकको प्रहरीले खोजी गरिरहेको छ। यसैगरी मोरङ, विराटनगर महानगरपालिका-१४ स्थित सडकमा जेष्ठ १५ जे ७०३ नम्बरको ट्रक र प्र १-०२-०४१ प १३२१ नम्बरको मोटरसाइकल एकआपसमा ठक्कर खाई शुकुवार साँझ दुर्घटना हुँदा सोही महानगरपालिका-१५ मिल्स एरिया बस्ने वैजनाथ थाकुरको छोरा मोटरसाइकल चालक १६ वर्षीय सूरज थाकुरको मृत्यु भएको छ। दुर्घटनामा गम्भीर घाइते भएका उनको कोशी अस्पताल विराटनगरमा उपचारको क्रममा मृत्यु भएको हो। साथै दुर्घटनामा घाइते भएका मोटरसाइकलमा सवार अन्य २ जनाको सोही अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ। हाल फरार ट्रक चालकको प्रहरीले खोजी गरिरहेको छ।

चिसोका कारण रौतहटमा एकजनाको मृत्यु

राकेश यादव, रैतहट । जिल्लाको गौर नगरपालिका वडा नम्बर ६ पुनवामा शनिवार दिउँसो एक जना पुरुषको मृत्यु भएको छ। केही दिनदेखि बढेको चिसोको कारण स्थानीय ४१ वर्षीय एकरामल हक्को निधन भएको हो। घरबाट टेम्पु लिएर गौर आएका हक खाना खानका लागि करिब १० बजे घर पुगेका थिए। खाना खाएर गाउँमा आगे तापन गएको बेला अचानक हिचकी आएर अचेत भएका हक्काले उपचारको लागि प्रादेशिक अस्पतालमा ल्याउँदा बाटोमै मृत्यु भएको परिवारविक्रो श्रोतले जनाएको छ। मृतकका श्रीमती जमीला खातुनका अनुसार घरमा खाना खाउँदा कुनै समस्या नदेखिएको र घरबाट बाहिर गएपछि बेहोस भएको सुनेको बताउँदै अचानक यस्तो हुन्छ भन्ने नलागेको बताइन्। पहिलार्थेक स्वस्थ रहेका हक टेम्पु चलाएर परिवारको पालन पोषण गर्दै आएको स्थानीय महिला नेतृ अम्ब्या खातुनले बताइन्।

सुन गोहोरोसहित दुई जना पक्राउ

मोरङ । विराटनगर महानगरपालिका-१३ स्थित कोशी राजमार्गबाट दुर्लभ जनावार सुन गोहोरो ६ वटा सहित २ जनालाई सोमवार विहान प्रहरीले पक्राउ गरेको छ। पक्राउ पर्नेहरूमा सुनसुरी बज्रु गाउँपालिका-१ बस्ने ५८ वर्षीय बुद्ध ऋषिदेव र ४६ वर्षीय सुरेश ऋषिदेव रहेका छन्। सिसारभी जतुवाबाट खटिएको प्रहरीले भारतबाट विराटनगरतर्फ आउँदै गरेका उनीहरूलाई उक्त सुन गोहोरो सहित पक्राउ गरेको हो। उनीहरूलाई आवश्यक अनुसन्धान तथा कारवाहीको लागि डिभिजन वन कार्यालय मोरङ पठाइएको छ।

